

KUTSAL METİNLER CİNSEL SAPMALARIN REFERANSI MI BAHANESİ Mİ?

Doç. Dr. Necdet ÇAĞIL*

ÖZET

Bu makalede, insan doğasının bazı aşırılıklara meyilli olmasına ilişkin bir örnek olmak üzere kadın-erkek arasında yaşanacak bir anal ilişkinin hem dinî hem psiko-sosyal boyutu ele alınmakta olup, anal ilişkinin, gerçekte kötü bir cinsellik örneği oluşturmasına rağmen, bazı kesimlerce kutsal metinlerin referans verilmesi eşliğinde meşruluğunun savunulması hususu irdelenmekte ve anal ilişkinin gerçekte sağlıklı ve meşru bir ilişki olmadığı ispatlanmaya çalışılmaktadır. Konu hem Kitabı Mukaddes hem Kur'an eksenli bir incelemeye tâbi tutularak sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kitabı Mukaddes, Kur'an, tefsir, alegori, anal ilişki.

ABSTRACT

Are The Holy Sscriptures References of Sexual Deviations or Their Excuses?

In this article anal sex, which is between male and female is studied from the view point of the religious and psychosocial aspect, regarded as a sort of the worst example relating to the human nature which is inclined towards certain immoderations. Besides, anal sex, for all its nastiness is defended by some to confirm its lawfulness with reference to the holy scriptures. So, we have aimed to demonstrate that anal sex isn't indeed a healthy and an allowable sexual relation, and we have tried to present the topic having subject to Bible and Koran-centric study.

Key Words: Bible, Koran, exegesis, allegory, anal sex.

GİRİŞ

İnsanoğlunun doğasında hep mevcut olan, "yabancı"ya karşı aşırı ilgi ve yönelim zafiyeti, onun zaman zaman meşru ve mutat olanı öteye geçip, farklı çeşniler arama adına ifrata düşmesine sebep oluşturmuş; insan, aşırılığın makyajlı, aldatıcı

* Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Tefsir Anabilim Dalı. ncagil@hotmail.com

cazibesine kapılmaktan kurtulamamıştır. Tarih boyu yaşanan bu ölçü tanımaz aşırılıklardan biri de, hiç şüphesiz bazı cinsel sapmalardır. Sırf bir *merak* dürtüsünün bile gerçekleştirmeye yetebileceği pek çok müfrit tutum ve davranış örneğinden bahsetme imkânımız var olduğuna göre, insan doğasında mevcut olan *cinsellik* arzusunun motive etmesi doğrultusunda bu doğal ihtiyacın karşılanması, bazen doğal olmayan yollarla gerçekleştirilecektir ki, kuşkusuz bunların başında “anal ilişki” gelmektedir. Anal ilişkinin en mütecaviz ve iğrenç olanınsa, erkek erkeğe yapılan türü (*sodomy; livâta*) olduğu açıktır. Fakat biz bu çalışmamızda sapıklığın bu türünü değil, kadın-erkek arasında yaşanan şeklini ele almaya çalışacağız. Şunu hemen belirtelim ki, içinde yaşadığımız toplumumuzun, sırf isminin dillendirilmesinin bile rahatsızlık uyandırmaya yetebileceği bazı güncel meselelerin ele alınması noktasında sergilediği aşırı tepki ve duyarlılık potansiyeli, bu tür bir çalışmayı başarabilme yolunda az çok engellenmemizi kaçınılmaz kılmakta, konunun doğası gereği bazı müstehcen ifadelere yer verilmesi zorunluluğu bizi gerçekten sıkıntıya sevk etmektedir. Mensubu olduğu mümtaz medeniyetin bir yansıması olarak, toplumumuzun sahip olduğu yüksek *hayâ* duygusunun, az da olsa müstehcenlikten ari kalamayacak böylesi hassas konuların gündeme taşınması karşısında hep *alarm* noktasında yer alması, öngörülen başarıyı yakalayabilme çabalarını bir şekilde sekteye uğratacaktır. Fakat şu da çok iyi bilinen bir gerçektir ki, problemden kaçmak; hatta onu yok saymak problemi çözmeyecektir. Bazı müstehcenliklere mahal teşkil edeceği mülâhazasıyla, bu hassas konuları halkın gündemine taşımaktan uzak durduğumuzu tasavvur edelim; peki, bu düşünce, söz konusu ahlâkî yozlaşmaların yaşanmasını önleyebilecek midir? Bu noktada *hayâ* duygumuz, yaşanan bunca *hayâsızlıkları* görmezden gelmemize neden olmamalıdır. Zira biz bu konuları konuşmasak bile, birileri bu tür çirkeflikleri *internet* aracılığıyla pazarlamayı ısrarla sürdürecektir. O halde yapmamız gereken, -zaman zaman “ben”imizi rencide etme pahasına olsa da- bu ahlâkî sapmaları insanımızın dikkatine sunma çabalarını sürdürmektir. Aksi takdirde, gerekeni yapmanın verdiği kaybetmişlik ve pişmanlık ruhu içerisinde, ellerimizi ovuşturarak sabaha çıkacağımız yarınlar fazla uzaklarda olmayacaktır. Bu itizarımızı arz ettikten sonra, artık konuya dönebiliriz:

Bazı insanların, cinsellik fantezisi adına, kadınla anal yoldan ilişki kurma istek ve saplantıları mevcut olup, böylesi bir tutkunun mutlaka fizikî ya da psişik nedenleri bulunabilmektedir. Farklı bir haz yaşama isteği, merak saiki, tabu karşıtlığı, gebeliğin

arzu edilmemesi ve kadına karşı tahakküm duygusu bunlardan sadece birkaçıdır.¹ Gerek bu gerekse başka nedenlerden ötürü anal ilişki isteği kişisel bir tercih olup, kayıplarıyla ve kazanımlarıyla birlikte; muhtemel bazı olumsuz sonuçlarına katlanma pahasına, bu aşırılığa talip olan şahısları bağlayan ihtiyarî bir fiil olarak algılanabilir olmasının ötesinde, asıl müşküllük konusu olan şey, bazılarınca bu tür bir cinsellik formunun, kutsal metinlerin referans alınması eşliğinde meşrulaştırılması, hatta özendirilmesi çabalarıdır. Şunu hemen belirtelim ki, anal ilişkiyi meşru gösterme uğruna bazı kutsal metinleri referans alma çabası, sadece Kitabı Mukaddes'e özgü bir keyfiyet olmayıp, bu bazı Kur'an ayetleri için de söz konusudur. Ne var ki, bu konuda Kur'an, birileri tarafından bu cinsel tercihin sırf meşruiyetini ortaya koymak için referans verilirken, Kitabı Mukaddes'te bu hem meşruiyetin hem de özendirmenin ölçütü olarak sunulmak istenmiştir. Nitekim konu işlenirken bunun böyle olduğu görülecektir.

Cinsel sapmaların meşruiyetini ispatlamak amacıyla kutsal metinlerin nasıl referans alındığını ortaya koymak ve konuya dair, otoriterlerin yorumlarını ve şahsî mülâhazalarımızı kamu oyuyla paylaşmak istediğimiz bu çalışmayı Kitabı Mukaddes ve Kur'an-ı Kerim bazında ele almak istiyoruz.

1. Cinsel Sapmaların Hıristiyanlığa Mal Edilmesi

Bazı internet sayfalarında Hıristiyanlığın, bir kısım cinsel sapmaların referansı olarak sunulmak istendiğine tanık olmaktadır ki, bunların başında *ters ilişki (anal seks; sodomy)* gelmektedir. Örneğin, bir internet sayfasında, Hıristiyanlığın karakteristik amblemi olan haç (†) işareti eşliğinde "*Sex In Christ..*" (*Hıristiyanlık'ta Seks*) şeklinde bir üst başlıkla, bunun hemen altında yer alan "*Anal Sex in Accordance with God's Will*" (*Tanrı'nın Muradına Uygun Olarak Anal Seks*) şeklindeki bir alt başlık altında üç madde ve dokuz paragraftan oluşan bir yazıda anal ilişkinin normal ve meşru olduğu savunulmakta ve bu yaklaşım, Kitabı Mukaddes'ten bazı alıntılar yapılarak desteklenmeye çalışılmaktadır.² Bilhassa günümüz insanının; özellikle de genç neslin internet dünyasına duyduğu ilgi bilinmektedir. Yine, bazı internet sayfalarının, gerek erkek erkeğe, gerek kadın erkek arasında yaşanan iğrenç anal ilişkilerin video çekimlerine yoğun biçimde tahsis edildiği de bilinmektedir. İnsanlığın bu tür cinsel sapmalara âdeta özendirilmek istendiği bu planlı ve art niyetli çalışmalar yetmezmiş gibi, bu sapkınlıkların Kitabı Mukaddes'ten yapılan alıntılarla

¹ <http://www.gebelik-rehberi.com/cinsellik/anal.asp> (Jinekolog Opr.Dr. Ahmet Göksel'in kaleminden); <http://www.mutluinsan.com/yazilar.aspx?ID=46> (Jinekolog Opr.Dr. Cenk Kiper'in kaleminden).

² Bk. www.sexinchrist.com.

desteklenmek istendiği de bir vakıa olarak karşımıza çıkmaktadır. Biz bu çalışmayla, söz konusu cinsel sapmaların tarihî arka planına uzanıp, oradan günümüze doğru yolculuk yaparken, bu süreci barındıran zaman dilimlerine uğrayıp, oralardan elde edeceğimiz malzemeler ışığında konuyu dinî ve psiko-sosyal yönüyle irdelemeye çalışacağız.

2. Cinsel Sapmaların Tarihî Arka Planı

Cinsel sapmaların tarihî geçişini tespit açısından Lût Peygamber'in kavmi olan *Sodom* ve *Gomorra* halkı tipik birer örneklerdir. Gerek Kitabı Mukaddes gerek Kur'an, geçmişte yaşanan bu cinsel sapkınılığı ve bunun getirdiği helâk ve azap sahnelerini yoğun biçimde konu etmekte, bu fiilin iğrençliğine, meşruiyetin ve fitratın dışına taşan büyük bir günah oluşuna dikkat çekmenin yanı sıra, bilhassa Kur'an hâlihazırda bu günahı irtikâp edecek olanları da kapsayacak biçimde, tüm zalimlerin o sapık kavmin uğradığı azabın aynısına duçar olabilecekleri hususunda uyarmaktadır.³

Öncelikle belirtelim ki, Kur'an, Lût Peygamber'in kavmi tarafından irtikâp edilen o iğrenç fiilin mahiyeti ve işleniş keyfiyeti hakkında Kitabı Mukaddes'e oranla daha detaylı bilgi sunmakta; bu fiilin "erkek erkeğe oluşu" hususu Kur'an'da açıkça belirtilirken, Kitabı Mukaddes bundan neredeyse hiç bahsetmemekte, olayı sadece genel bir *günah* ve *çirkinlik* tavsifi olarak sunmaktadır ki, esasen bu, tarihî kıssaları nakletme işinde Kitabı Mukaddes'in benimsediği *partikülârizasyon (detaylandırma)* stiliyle pek uyuşmamaktadır. Şimdi bu gerçeği, her iki Kutsal Kitabın söz konusu çirkin fiille ilgili anlatılarının sunuş farklılığı bünyesinde görmeye çalışalım:

Kitabı Mukaddes:

"Ve Sodom halkı kötü ve Rabbe karşı çok günahkârdılar."⁴

"Ve Rab dedi: "Sodom ve Gomorra'nın feryadı büyük ve onların günahı çok ağır olduğu için, şimdi ineceğim ve bana gelen feryadına göre tamamen yaptılar mı göreceğim; ve yapmadılarsa bileceğim."⁵

"..Çünkü biz bu yeri harap edeceğiz, çünkü Rabbin önünde onların feryadı büyümüştür."⁶

"Ve kibirlendiler ve benim önümde mekruh şeyi yaptılar ve bunu görünce, onları ortadan kaldırdım."⁷

³ Hüd 11/83.

⁴ Tekvin 13: 13.

⁵ Tekvin 18: 20-21.

⁶ Tekvin 19: 13.

“İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Onların kadınları bile doğal ilişkiler yerine doğal olmayanları yeğlediler. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp, birbirlerine karşı şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler..”⁸

Kitabı Mukaddes’in *Eski Ahit* bölümünden alıntıladığımız ayetlerde Lût Kavmi’nin cinsel sapıklığından genel bir ifade formu dâhilinde “günah” ve “mekruh” betimlemesi dışında fazlaca bir detaya yer verilmediğini görmekteyiz.

Yeni Ahit’ten sunduğumuz ayetlerde ise Kitabı Mukaddes, Kur’an’dan farklı olarak, iki kadın arasında vuku bulan ve *sevicilik (lezbiyenlik)* diye tabir edilen bir cinsel sapıklığı da açıkça gündeme getirmekte olup, Kur’an’ın bu konuyla ilgili: “Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı aranızdan dört şahit getirin..!”⁹ ayetinde konu edilmek istenenin, kadın erkek arasında gerçekleşen zina mı, yoksa iki kadın arasında vuku bulan sevicilik mi olduğu hususu tartışmalıdır: Cumhura göre bu ayette kastedilen, kadın erkek arasında gerçekleşen zina; Mücâhid ve Mutezile’den Ebû Müslim İsfehânî’ye göre ise burada kastedilen *sihâk (lezbiyenlik)* fiildir¹⁰. Ayrıca son aktardığımız Kitabı Mukaddes ayeti, kadın erkek arasında yaşanan anal ilişkiyi de gündeme taşıyan bir görüntü resmediyor gibidir.

Kur’an-ı Kerim:

“Lût’u da peygamber gönderdik. Hani o, kavmine şöyle demişti: Sizden önceki milletlerden hiçbirinin yapmadığı hayasızlığı mı yapıyorsunuz? Zira siz, kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yanaşıyorsunuz! Meğer siz taşkın bir milletmişsiniz!”¹¹

“Lût’u da peygamber gönderdik. Kavmine şöyle demişti: Göz göre göre hâlâ o hayâsızlığı yapacak mısınız? Siz ille de kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere mi yaklaşacaksınız? Doğrusu siz beyinsizlikte devam ede gelen bir kavimsiniz!”¹²

“Siz ille de erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?..”¹³

Bu ayetlerde, Lût Kavmi’nin irtikâp ettiği hayâsızlığın homoseksüellik olduğu açıkça belirtilmekte olup, tercümesini sunduğumuz son ayette iki ayrıntıdan daha

⁷ Hezekiel 16: 50.

⁸ Romalılar I 1: 26-27.

⁹ Nisâ 4/15.

¹⁰ Konuya dair geniş bilgi için bk. Râzî, Fahrüddin Muhammed b. Ömer, *Mefâtihu’l-Gayb*, Mısır 1938, IX, 230-231; Ebû Hayyân, Ebû Abdillâh Muhammed, *el-Bahru’l-Muhîd*, Riyad, ts., III, 194-195; M. Reşid Rıza, *Tefsîru’l-Menâr*, Mısır 1954, IV, 435, 438.

¹¹ A’râf 7/80-81.

¹² Neml 27/54-55.

¹³ Ankebût 29/29.

bahsedilmesi, bu hafifmeşrep toplumun çirkefliklerini iyice deşifre etmektedir. Şöyle ki, ayette geçen “yol kesme” ifadesiyle, bu kişilerin yol kesip eşkıyalık yapma, ya da yolculara sataşım onları ters ilişkiye zorlamaları anlamına ilave olarak, kadınlara varmamak suretiyle, meşru ve mutat ilişki yolunu âtil kılmak ve böylece doğumu; neslin üremesini inkıtaa uğratıp engellemek anlamı da kastedilmiş olabilir. “Toplantı yerlerinde edepsizlik yapmaları” ifadesi de, bu adamların, (bazı internet sitelerinde yer aldığı gibi) kendi meclislerinde alenen erkeklerle cinsel ilişkiye girmeleri (toplu seks), edep yerlerini açıp teşhircilik yapmaları, sesli yellenmeleri, yoldan geçenlere fiske taşı atıp eğlenmeleri vb. anlamlarda yorumlanmıştır ki,¹⁴ tüm bu detaylar, o kavmin sürdürdüğü iğrenç bir yaşam tarzının sahne tasvirini vermektedir.

Eski Yunan ve Roma kültüründe de homoseksüel ilişkilerden bahsedildiğini görmekteyiz. Hatta anal ilişkiden argo tabirle: “*Yunan usulü iş yapmak*” şeklinde bahsedilmiştir. Gerçi Eski Yunanistan’da homoseksüel anal ilişki, kabul görmüş yaygın bir pratik olmaktan uzaktı. Bu tür bir ilişki, *Komedinin Babası* olarak bilinen Aristofanes’in komedilerinde şaka ve eleştiri konusu olmuş; Aristofanes bu pratikten alaycı bir edayla ve müstehcenliğe gönderi yapan bir kinaye ile bahsetmiştir.¹⁵ Buna rağmen - pek az sayıda da olsa- eski Roma ve Yunanlılardan kalma çömlekçilik vb. sanatlarla dair el yapımı eşyalar üzerinde yaşlı adamlarla erkek çocuklar; hatta erişkin adamlar arasındaki anal sekse dair resimler teşhir edilmiş olup, Yunan şiirinde de anal seks tavsif edilmiş, hatta övülmüştür.¹⁶

3. Cinsel Sapmalar İçin Kitabı Mukaddes’in Referans Verilmesi

Bazı internet sayfalarında, cinsel sapmaların meşruiyetini ispatlama girişimi olmak üzere Kitabı Mukaddes ayetlerinin referans alındığına tanık olmaktadır ki, bunu daha önce belirtmiştik. Bu yapılırken, Hıristiyanlık dini; hatta Tanrı’nın muradı bu tür fiillerin tasdikçisi ve özendiricisiymiş gibi sunulmaktadır. Esasen kutsal metne dair bu tür yorum formları, daha çok *alegori* şeklinde karşımıza çıkmakta olup, *alegorik yorum* formu, Kitabı Mukaddes’in *hermenötik* çözümlenmesi sürecinde, özellikle *İskenderiye Okulu* için vazgeçilemez bir yorum tekniği olmuştur.¹⁷ Aynı

¹⁴ Ferrâ, Ebû Zekeriyâ Yahyâ b. Ziyâd, *Ma’âni’l-Kur’ân*, Beyrut 1980, II, 316-317; Zeccâc, Ebû İshâk İbrâhîm, *Ma’âni’l-Kur’ân ve İrâbuh*, Beyrut 1988, IV, 168; Mâverdi, Ebu’l-Hasen Alf b. Muhammed, *en-Nuket ve’l-Uyûn*, Beyrut 1992, IV, 282; Zemahşeri, Ebu’l-Kâsım Cârullâh Mahmûd, *el-Keşşâf ‘an Hakâiki Gavâmizi’t-Tenzil*, Mısır 1966, III, 204; Beydâvi, Nâsiruddîn Ebû Saïd Abdullâh b. Ömer, *Envâru’t-Tenzil ve Esrâru’t-Te’vil*, İstanbul 1885, II, 232.

¹⁵ Bu bilgiler ve mezkûr kinayeli söz hakkında bk. http://en.wikipedia.org/wiki/Anal_sex.

¹⁶ Bu ve daha geniş bilgi için bk. http://en.wikipedia.org/wiki/Anal_sex.

¹⁷ Çağıl, Necdet, *Kur’an-ı Kerim ve Kitabı Mukaddes Mukayyesine Özgün Bir Yaklaşım*, Araştırma Yayınları, Ankara 2005, s. 115-124.

yorum tekniğinin, cinsel sapmaların Kitabı Mukaddes'le delillendirilmesi işinde de kullanıldığını görmekteyiz. Fakat bu istidlâl girişimlerinin, orijinal olarak *Patristik Dönem*'e ait olup olmadığı hakkında kesin bir bilgiye sahip olmadığımız için, söz konusu internet yayınlarını ihtiyatla karşılamak durumundayız. Demek istediğimiz o ki, bu tespitleri sunan kişi ya da kişiler, bunları, bizim ulaşamadığımız bazı kaynaklar vasıtasıyla eski *Kilise Babaları*'ndan iktibas etmiş olabilecekleri gibi, kendi şahsî yorumları da olabileceği ihtimali mevcuttur. Örneğin, *Kilise Babaları*'ndan Nisalı Gregorius, Milan piskoposu Ambrosius ve Yuhanna Krisostomos'a nispet edilen, "bekâret"le ilgili yazılmış kitaplardan bahsedilmektedir.¹⁸ Bu kitaplara ulaşma imkânımız olmadığı için, bu hususla ilgili *Kilise Babaları* hakkında kesin bir şey konuşmak bilimsel olmayacaktır. Her ne şekilde olursa olsun, söz konusu internet sayfalarını hazırlayan kişi ya da kişilerin Kitabı Mukaddes'e dair malûmat sahibi oldukları (hatta muhtemelen din adamı olabilecekleri), referans verme ve ayetleri yorumlama tarzlarından anlaşılmaktadır. Esasen bu tespit ve yorumlar, hiçbir bilimsel gerçeğe dayanmayıp, sırf cinsel istismarcılık kanalıyla para kazanma veya insanların cinsel zaaflarının suiistimal edilişi sayesinde, kasıtlı olarak cinsel ahlâksızlığın teşvik edilip yaygınlaştırılması amacına matuf girişimler de olabilir. Her ne sebeple olursa olsun, bu tür girişimlerin bir şekilde cevaplandırılması gerektiği kanaatindeyiz. Kaldı ki, eski Yunan mitolojisine dair öykülerden hatırladığımız; örneğin, Freud tarafından bir öğreti haline getirilip, çocukluk çağına özgü bazı nevrozların izahı için istihdam edilen, meşhur *Ödipus Kompleksi*'nin referansı olan ve Sofokles'in büyük dramının konusunu teşkil eden mit kahramanı Ödipus'un, kaderin garip bir tecellisi olarak, babası Laius'u bir şekilde öldürüp, öz annesi Yokasta ile evlenmesi olayını¹⁹ çağrıştıracak türden, Lût Peygamber'in, kendi öz kızları tarafından şarap içirilip sarhoş edilmesi sonucu, istençsiz bir cinsellik yaşamaya zorlanması,²⁰ Yahuda'nın oğulları Er ve Onan kardeşlerden geriye dul kalan Tamar'ın, kendini tanınamayacak biçimde kamufle edip, kayınpederi Yahuda'yla cinsel ilişkiye girmesi²¹, Davud'un oğlu Amnon'un, kız kardeşi Tamar'la yatıp onu kirletmesi,²² yine eski İsrail tarihinde, bazı kişilerin kendi gelinleriyle, bazı kişilerin de kendi kız kardeşleriyle cinsel ilişkiye

¹⁸ Bk. <http://meryemana.net/book/index.php?td=16&book=33&site=2334>.

¹⁹ Bu mitolojik olay hakkında bk. Salisbury, Richard, *Structural-Functional Analysis; Anthropology Today*, Crm Books, Del Mar, California 1971, s.400 vd; Aster, Ernst Von, *Felsefe Tarihi Dersleri*, çev. Macit Gökberk, İstanbul 1943, s. 84; <http://en.wikipedia.org/wiki/Oedipus>.

²⁰ *Tekvin* 19: 30-38.

²¹ Olayın detayı hakkında bk. *Tekvin* 38: 6-18 vd.

²² Olayın detayı hakkında bk. *II. Samuel* 13: 1-14 vd.

girmesi²³ hâdiselerini konu alan bazı Kitabı Mukaddes pasajları, *ensest* ilişkileri de gündeme taşımak suretiyle, Batı için bazı cinsel sapmaların teşvikine kapı aralayan bir görüntü vermektedir.

Şimdi, bu söz konusu cinsel sapmalarla ilgili tespitleri maddeler halinde ortaya koyup, bunların eleştirilmesine dair bazı mülâhazalar sunmaya çalışalım:

3.1. Anal İlişkinin Bazı Avantajlar Sağladığının İddia Edilmesi:

İlginç bir iddiaya göre anal ilişki, cinselliği zenginleştirip ona çeşni kazandırma adına, Tanrı'nın, kullarına (güya) ihsan ettiği (!) alternatif bir seks kaynağıdır. Bu garip iddianın uzantısı olarak anal ilişki, bir taraftan vücudun doğal ihtiyacıymış gibi sunulurken, bir taraftan da, evlilik öncesi bir kazanım olmak üzere zıfaf gecesi için bir ön hazırlık olarak değerlendirilmekte; hatta anal ilişkinin yadırganıp, meşru ve mutad görülmemesi, şeytanın insanın başarısızlığını hedefleyen bir hilesi (!); buna mukabil anal ilişki, insanın başarısı namına Tanrı'nın bir muradı (!) olarak lânse edilmektedir. Bütün bunların ötesinde anal ilişki, hem gebe kalmaktan korunmanın, hem de evlilik öncesi iffetli (!) ve namuslu (!) kalabilmenin yegâne alternatifi olarak takdim edilmektedir.²⁴

3.1.1. İddianın Çürütülmesi Adına Şahsi Mülâhazamız

Öncelikle belirtmek gerekirse, gebelikten korunma amacını, anal ilişkinin meşruiyeti için mazeret gösterme çabasının, gerek ontolojik gerek sosyolojik yönden hiçbir mesnedi yoktur. Şöyle ki, hem tekvinî hem teşriî açıdan, öteden beri câri olan *sünnetullahın* gereği, bitkiler de dâhil olmak üzere tüm canlıların, kendi nesillerini koruyup devam ettirmek üzere planlanmış olmalarıdır. Örneğin, *zakkum* (*nerium oleander*), *verem otu* (*küsküt*; *cuscuta monogyna*) gibi en zararlı bir bitki bile tohumunu bırakıp, türünün devamını temin etmeden çürüyüp gitmez. Keza bir *engerek yılanı* (*vipera berus*), yavrusunu doğurmadan ölmez. Esasen her bitkinin özünde, kendi türünü devam ettirme meyil ve potansiyeli bir şekilde kodlanmış olup, bu husus felsefî açıdan “teleolojik ilke” bazında izaha çalışılmıştır ki, bunun en mükemmel örneğini Aristo felsefesinde görmekteyiz. Aristo, “oluş”un iki temel prensibini; “*küllî-zarurî*” ve “*ferdî-arızî*” adı altındaki iki âmili tahkik ederken, birincisinin her münferit objede mevcut olan küllî vasıfların zorunluluğunu; yani objenin *cins* mefhumunu, ikincisininse objenin, dış tesirlerin bir hâsılası olan tesadüflüğünü; yani *arızî* özelliklerini tayin ettiğini söyler. Bu iki âmilden birincisi *şekil*

²³ *Hezekiel* 22: 11.

²⁴ <http://www.sexinchrist.com/>.

veren,²⁵ ikincisi ise *maddî âmil* diye isimlenir. İşte bu söz konusu *şekil veren (küllî-zarurî)* âmil, her bitkinin tohumunda kuvve halinde mevcut olup, o tohumu olması gereken bitki formunda şekillendirir. Sözgelisi, bir çınar tohumundan hiçbir zaman çınardan başka bir şey meydana gelmez. Her ne kadar bir çınar tohumu, bir ev tasarlayan mimar gibi şuurlu bir tasavvura malik değilse de, burada çınar tohumunun inkişafı, muayyen bir gayeye doğru giden; yani *teleolojik (gafî)* olan bir vetiredir.²⁶ Aynı ontolojik kanunun hayvanlar için de geçerli olduğu açıktır. Aristo'nun bu tespitinden de anlaşıldığı gibi, tüm canlı ve bitkiler kendi türlerini devam ettirmek üzere planlanmıştır. O halde insanın da, *eşrefimahlûkat* olması hasebiyle kendi türünü devam ettirmek üzere kodlanmasından daha doğal bir şey olamaz. Esasen cinselliğin var oluş sebebi de bu gayeye yönelik olup:

*“Allah size kendi nefislerinizden eşler; eşlerinizden de sizin için oğullar ve torunlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı..”*²⁷

*“Kaynaşmanız için size kendi cinsinizden eşler yaratıp, aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun varlığının delillerindedir..”*²⁸

*“Onlar ki: Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl, derler.”*²⁹ vb. Kur'an ayetlerinin yanı sıra, *Eski Ahit*'in: *“Ve Allah onları (Âdem ve Havvâ) mübarek kıldı; ve Allah onlara dedi: Semereli olun ve çoğalın ve yeryüzünü doldurun!..”*³⁰ pasajı da bu gerçeği dile getirmektedir. Şu halde, neslin bekası için yaratılmış olan cinsellik olgusunun, neslin inkıtaa maruz bırakılması için suiistimal edilmesi doğru ve akıllıca bir davranış olmayacaktır. Bu noktada gerek insan merkezli çoğalmayla ilgili, aktardığımız *Tekvin 1: 28*'de, gerekse bütün canlılar âleminin çoğalmasını referans alan *Tekvin 1: 22*'deki ilâhî emir ve kanunun bir gerçek olduğunu itiraf etmekten de geri durmayan aynı zihniyet, anal ilişkiyi özendirme adına bu sefer *Eski Ahit*'in: *“Her şeyin zamanı var, ve göklerin altında her işin vakti var; doğmanın vakti var, ve ölmenin vakti var; dikimin vakti var, ve dikilmiş olanı sökmek için vakti var..”*³¹ ayetlerini, doğurganlığın

²⁵ Kur'an bu birinci âmil: *“De ki: Herkes kendi şâkilesine (şekil verenine; mizaç ve meşrebine) göre iş yapar..”* ayetinde çok güzel dile getirmektedir. Bk. İsrâ 17/84.

²⁶ Konu hakkında geniş bilgi için bk. Aster, *Felsefe Tarihi Dersleri*, s. 162-165.

²⁷ Nahl 16/72.

²⁸ Rûm 30/21.

²⁹ Furkân 25/74.

³⁰ *Tekvin 1: 28.*

³¹ *Vaiz 3: 1-2 vd.*

önlenebileceğine dair delil getirme teşebbüsünde bulunması da,³² kanaatimizce başka bir demagoji örneği oluşturmaktadır.

Cinsellikle ilgili bir diyalog sahnesinde, Toynbee ile Ikeda arasında cereyan eden ilginç konuşmaların birinde Toynbee, beşer tabiatının hayvansal yönünün çok ciddi bir parçası olması sebebiyle cinsellik kurallarını önemseydiğini vurgularken, tek başına insanoğlunun cinsellikten uzak yaşayabileceğini; örneğin, keşiş ve rahibelerin bu tür bir ilişkiden feragat ettiklerini; fakat cinsel ilişki olmaksızın insan soyunun baki kalamayacağını; zira insan neslinin başkaca kendi kendisini türetebilme alternatifinin bulunmadığını belirtmektedir.³³

Râzî'nin sunduğu bilgiye göre insanların çoğu, mal kazanmaya ve bunun getireceği yorgunluğa iteceği endişesiyle çocuk sahibi olmaktan sakınırlar. Ne var ki, Cenabı Hak cinsel ilişkiyi büyük bir çeşninin hâsıl olmasına sebep kılmıştır. Öyle ki, insan bu çeşniye talip olmak için cinsel ilişkiye yönelir. İşte o vakit, kişi istese de, istemese de çocuk husule gelir ve bu yolla nesil devam edip, tür kesintiye uğramaz.³⁴ Dolayısıyla, sırf gebelik korkusuyla, cinsel ilişkide hedef saptırılması ve salt hazcılığa talip olunması, ontolojik açıdan sağlıklı bir cinsellik örneği oluşturmayacaktır.

3.2. Anal İlişkinin Kitabı Mukaddes'e Onaylatılmak İstenmesi

İlgili internet sitesinde: “*Anal ilişki Kitabı Mukaddes’çe yasaklanmış değil midir; ben, Kitabı Mukaddes’in bunu günah saydığı kanaatindeyim?*” şeklindeki muhtemel bir soruya cevap verme sadedinde, bu düşüncenin yaygın bir yanlığı olduğu söylenmekte ve güya bunun aksini ispatlamak için Kitabı Mukaddes’in bazı ayetleri keyfî biçimde alegorik bir yoruma tâbi tutulup, buradan malzeme tedarik etmeye çalışılmaktadır. Şöyle ki, ilgili sitede, Kitabı Mukaddes’in (Hz. Lût’un kavmi olan Sodom-Gomorra halkı örneğindeki gibi) yalnız erkek erkeğe vuku bulan anal ilişkiyi kınadığı; kadın-erkek arasında yaşanacak bir anal ilişkininse, Kitabı Mukaddes’in hiçbir yerinde yasaklanmadığı iddia edilmekte ve bunun ispatı için:

“*..Yeruşalim³⁵’in ere varmamış kızları başlarını yere eğdiler.*”³⁶

“*Ey dönem kız! Vadilerle, sulak vadin ile niçin övünüyorsun? Sen ki, hazinelere güveniyordun: “Üzerime kim gelecek?” diyordun.*”³⁷

³² Bk. <http://www.sexinchrist.com/>.

³³ Toynbee, Arnold J.-Ikeda, Daisaku, *The Toynbee-Ikeda Dialogue: Man Himself Must Choose*, Kodansha International Ltd., Tokyo-New York-San Francisco 1976, s. 18.

³⁴ Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, XIV, 169.

³⁵ Eski Kudüs.

³⁶ *Yeremya'nın Mersiyeleri* 2: 10.

³⁷ *Yeremya* 49: 4.

“Beni kendine çek; biz senin ardınca koşarız”³⁸ ayetleri delil getirilmektedir.³⁹ Delil getirilen bu ayetlerin *alegorik* yöntemle yorumlanması da hayli ilginçtir: İlk ayette (güya) anlatılmak istenen, Kudüs kızlarının, anal ilişkiye hazırlık için nasıl bir pozisyon almaları gerektiğini göstermektedir. İkinci ayette yer alan “*sulak vadi*” sıfat tamlamasındaki “*vadi*” sözcüğü, (güya) kadının iki kalça arasını; “*sulak*” ifadesi de, kadın tarafından ayartılan aşığın, döl suyunu anal bölgeye fıskırtmasını anlatmaktadır. Üçüncü ayette anlatılansa, (güya) aşığın, anal ilişkiye müsaade etmesi hususunda bayan arkadaşını kışkırtmasıdır.⁴⁰

3.2.1. İddianın Çürütülmesi Adına Şahsi Mülâhazamız

Salt lafız benzerliğinden öte hiçbir ilmî ve mantıkî dayanağı bulunmayan bu keyfî yorumları kısaca eleştirmek istiyoruz: Yukarıda sunduğumuz Kitabı Mukaddes ayetleriyle ilgili öngörülen alegorik yorumlara dikkat edilirse, bunlar, konteksti hiç hesaba katmayan gayet sığ, mesnetsiz, sübjektif mülâhazalardan ibaret birer kuru iddiadan başka bir şey değildir. Öyle ki, ilgili her bir ayeti *siyak-sıbak* bağlamında ele aldığımızda, iddia edilen o söz konusu cinsellik formlarına hiç de uygun düşmediği anlaşılacaktır. Örneğin, Kudüs bakirelerinin sözde anal ilişki pozisyonu takındıklarına tanıklık ettirilen ilk ayeti, öncesinde geçen:

“*Sion kızının ihtiyarları yere oturmuş susuyorlar;*

Başları üzerine toprak attılar; çul kuşandılar.” ifadeleriyle birlikte mülâhaza ettiğimiz vakit, pasajda anlatılanın, gerçekte hiçbir cinsellik motifi içermediği, bunun tamamen bir matem sahnesinden alıntılanmış portreler olduğu görülecektir. Zaten ilgili ayetin öncesi ve sonrasında yer alan pasajların bir sürgün hâdisesini dillendirdiği (muhtemelen Babil Kralı Nabukadnezar’ın yaşattığı *Yahudi Diasporası*) çok açık bir şekilde anlaşılmaktadır.⁴¹ Böyle bir sürgün ortamında, asil bir soydan gelmenin verdiği gururun payımal olması sonucu, soylu bir Kudüs kızının utançtan başını yere eğmesini, onun anal ilişki için pozisyon takınmasıyla tefsir etmek, hiçbir bilimsel dayanağı bulunmayan ve metnin literal dokusuyla asla bağdaşmayan, sığ bir cinsellik hülyasından ibaret olmalıdır diye düşünüyoruz. Şayet o vetirede tecavüze uğrama olayları yaşanmışsa,⁴² bu takdirde isteğe bağlı olmaksızın, zorla gerçekleştirilmiş bir

³⁸ *Neşideler Neşidesi* 1: 4.

³⁹ Bk. <http://www.sexinchrist.com/>.

⁴⁰ <http://www.sexinchrist.com/>. Vurgu ve ilaveler bize aittir.

⁴¹ *Diaspora*’dan bahseden bu ayetler için bk. *Yeremya'nın Mersiyeleri* 1: 3-6, 18; 2: 14-17; 4: 19, 22.

⁴² “*Sion’da kadınları, Yahuda şehirlerinde ere varmamış kızları alçattılar*” (*Yeremya'nın Mersiyeleri* 5: 11) ayeti böylesi bir ihtimali barındırmaktadır.

tecavüz eylemini, Kitabı Mukaddes'in meşruyet ölçütü olarak lânze etmek de, aynı şekilde yorum değeri taşımayan ucube bir *alegori* örneği olacaktır.

İkinci ayetle ilgili yoruma gelince, orada *Rabba* kızının kalça bölgesiyle, "*vadi*" arasında ilişki kurmak, salt şekil benzeşiminden öte hiçbir tefsir değeri taşımayan sığ bir cinsellik saplantısından ibarettir. Muhtemeldir ki, bu tür bir alegorik yoruma kail olan zihniyet, herhangi bir fizikî ortamda, iki çıkıntı arasında yer alan bir girinti gördüğü vakit, hatıra getireceği ilk şey, kadının kalça bölgesi olacak ve bu da muhtemelen onun zihninde anal ilişki çağrışımları uyandıracaktır ki, bu düşünce batağına saplanan kişi, psikometrik yaklaşım doğrultusunda Hermann Rorschach'nın *Mürekkap Lekesi Testi* (meşhur adıyla *Roşa Testi*)'nden hatırladığımız, bir tür şuuraltı dünyasına ait bastırılmış duyguların uğultulu, velveleli kasırgalarına maruz kalmış bir karakter tiplmesi olarak ön plana çıkmaktadır. Bir kere, ilgili ayetin konteksti, öngörülen indî yoruma hiç elverişli düşmemektedir. Zira ayetin öncesinde, Ammonoğulları'nın kenti olan *Rabba*'nın İsrail tarafından yağmalanacağından ve Ammonoğulları'nın sürgüne gönderileceğinden bahsedilmekte olup,⁴³ anal ilişki için sözde hüccet getirilen ayetin bir öncesinde yer alan: "*..Rabba kızları! Çul kuşanın, dövünün!..*"⁴⁴ ayetinde, gerçekte *Kudüs* kızlarının yaşadığına benzer şekilde bir sürgün hâdisesi ve bunun yol açtığı bir matem sahnesinden bahsedilmektedir ki, ilgili ayetin öncesi ve sonrasında yer alan anlatımlar hesaba katıldığında, pasajın, anal ilişkinin meşruyetini ifade namına bir tek ayet bile barındırmadığı görülmüş olacaktır. Öte yandan, gerek birinci ayete konu olan *Kudüs Kızları*, gerekse bu ayetin anlattığı *Rabba Kızları* ortak bir karakterde buluşmaktadırlar ki, o da yas tutmanın özgün nişanesi olan "çul kuşanma" olayıdır. Böylece her iki ayette dile getirilen husus, vatansız kalmanın yol açtığı dövünme ve elem sahnelerinin çehrelere yansıyan acı görüntüleri olup, bu matem ortamından, cinselliğin müfrit ve iğrenç bir türü adına malzeme tedarikine çalışmak bilimsel olmayacağı gibi, insaf ve sağduyu ölçülerine de sığmayacaktır.

Yine ikinci ayete konu olan *Rabba* kızlarının: "*Üzerime kim gelecek?*" sözü de, kontekstin içerdiği "maddî zenginliklerle övünüp meydan okuma" anlamının dışına taşınmak suretiyle, hiç ilgisi yokken "anal ilişkiye davet" şeklinde algılanmış olup, bu da bir başka yanlış ve çelişki örneğidir. Zira bu ifadenin hemen öncesinde yer alan: "*Sen ki, hazinelerine güveniyordun*" ifadesi, bunun dünyevî servetle kurula kurula

⁴³ Bk. *Yeremya* 49: 2, 4-6.

⁴⁴ *Yeremya* 49: 3.

övünme anlamına geldiğinin kanıtıdır. Aksi takdirde, pasajda geçen “hazine”yi de kadının o mahut bölgesi olarak algılamak icap edecektir ki, bu, o garip yorumları öngören zihniyet için son derece doğal iken, bu yaklaşımı benimsemeyen kimse için bir yadırgama konusu olacağı açıktır.

Yine *Rabba* kızının kalça bölgesini “*sulak vadi*” diye yorumlamada, erkeğin döl suyunun belirleyici faktör olarak tayin edilmesi, *sıfat-mevsuf* ilişkisi açısından pek isabetli düşmemektedir. Şöyle ki, “kırmızı elma” örneğinde olduğu gibi, *sıfat-mevsuf* arasındaki ilişki, bu iki olgunun asla birbirinden ayrı düşmemesi şeklinde tezahür edecektir. Dolayısıyla “kırmızı elma”nın bir keresinde *kırmızı*, bir keresinde de *sarı* olması düşünülemez. Aynı şekilde “*sulak vadi*” betimlemesi de, böyle bir vadinin devamlı sulu kalmasını icap ettirecektir ki, bu da, arada bir erkeğin döl suyuyla değil, devamlı akan pınarlarla sulanan bir “*vadi*” olma sayesinde gerçekleşebilecektir. Ama ille de bu vadiye (!) bir sıfat bulmak isteniyor idiyse, bunu o vadinin (!) devamlılık arz eden işlevliğine uygun düşecek şekilde seçmek gerekirdi ki, o takdirde “*sulu vadi*” yerine, çok daha farklı bir “*vadi*” betimlemesi ortaya çıkmış ve de isabetli olmuş olurdu diye düşünüyoruz.

Neşideler Neşidesi kitabındaki ayetle ilgili öngörülen alegorik yoruma gelince, bu yorumun da isabetli olmadığı açıktır. Zira ayetin yer aldığı pasajın tamamı dikkate alındığında, orada anlatılmak istenenin, cinsellikten ziyade, karşı cinse duyulan hayranlık ve aşktan ibaret olduğu görülecektir. Dolayısıyla ayette geçen “*biz senin ardınca koşarız*” ifadesinin içerdiği “*art*” sözcüğünü “*arka (kalça)*” anlamına hamledip, bunu anal ilişki için hüccet telakki etmek sağlıklı bir yaklaşım değildir. Hele hele *Neşideler Neşidesi* kitabının dışsal (literal) ve duygusal anlamının; karşılıklı sevgi ifade eden sözlerinin gerçekte *Tanrı* ile *Ruh* veya *İsa Mesih* ile *Kilise* arasındaki paylaşımı (*Komünyon*), ya da -Kur’an’ın: “*Yahudiler ve Hıristiyanlar: ‘Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz’ demişlerdi*”⁴⁵ ifadesinin tarihî tanıklığı doğrultusunda- *Tanrı*’nın Musevî halkıyla olan yakınlığını simgelediğine dair öngörülen indî hermenötik yaklaşım⁴⁶ esas alındığı vakit, ilgili ayetin hiç de o iddia edilen cinsel sapma için hüccet oluşturmadığı anlaşılmalı olacaktır.

3.3. Anal İlişkinin Doğurduğu Kirlilik Ortamının Savunulması

İlgili internet sitesinde “*Anal ilişki kirtli (iğrenç) değil midir?*” şeklindeki muhtemel bir soruya cevap verilirken, yine Kitabı Mukaddes’in suiistimal edildiğine

⁴⁵ Mâide 5/18.

⁴⁶ Çağıl, *Kur’an-ı Kerim ve Kitabı Mukaddes Mukayesesine Özgün Bir Yaklaşım*, s. 121.

şahit olmaktadır. Bu noktada *Yeni Ahit*'in: "*Temiz olanlara her şey temizdir; fakat murdar olanlara ve imansızlara hiçbir şey temiz değildir.*"⁴⁷ ayeti referans verilerek suretiyle, her zamanki gibi ayet kendi doğal kontekstinden koparılıp, keyfî bir yoruma tâbi tutulmuş ve hiçbir ilmî tefsir değeri taşımayan, salt bir demagojiden ibaret olan bir düşünceye yer verilmiştir. Oysa, ilgili ayetin yer aldığı pasaj bütünüyle incelendiğinde, kesinlikle bu tür bir sapkınlığın onaylatılması teşebbüsüne imkân tanınmadığı; orada Giritlilerin müzmin yalancılığı ve onların, Yahudi geleneğinde önemli yeri olan "sünnetlilik" geleneğiyle yetinip, inanç ve amelî ilgili başka değerlere itibar etmemelerinin eleştirildiği görülecektir. Örneğin, Giritlilerin bir peygamberi tarafından kendileri hakkında söylenmiş olan: "*Giritliler hep yalancı, azgın canavarlar, tembel oburlardır*" sözüne gönderi yapan Aziz Pavlus, Grek asıllı arkadaşı Titus'a gönderdiği mektupta, Giritlilerden asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kimse bulunduğunu ve bunların sünnet yanlıları olduğunu, haksız kazanca talip olduklarını ve Yahudi efsanelerine kulak verdiklerini söyleyip, bu konuda bazı tavsiyelerde bulunmaktadır.⁴⁸ Nitekim Giritlilerin yalancılığıyla ilgili olarak, Giritli filozof Epimenides'e nispet edilen ve (kendisi de Giritli olması nedeniyle) *Epimenides Paradoksu* diye de bilinen, meşhur: "*Bütün Giritliler yalancıdır*" sözü de,⁴⁹ eski çağlarda yaşamış Giritlilerin bu müzmin yalancılığına dile getirmektedir ki, şayet iddia edildiği gibi Giritlilerin kahir ekseriyeti yalancılardan oluşuyor idiyse, burada "yalan kirliliği"nden bahsetme imkânı var demektir. Nitekim Kur'an, "*Putların pisliğinden (onlara tapınıp kirlenmekten) uzak durun, yalan sözden kaçınınız!*"⁵⁰ ayetinde, yalan söz ve şahitliği puta tapma kirliliğiyle birlikte zikre konu etmektedir ki, bu bir tür manevî kirliliktir. Dolayısıyla, *Yeni Ahit*'in ilgili ayetini, anal ilişki kirliliğiyle ilintilemenin ilmî ve mantıkî tutarlılığı yoktur. Ayrıca Pavlus'un orada "sünnetlilik" konusunu gündeme getirmesi, Yahudilerin bunu manevî temizlik saymalarına dair bir eleştiriyi de barındırmakta olup, Hıristiyanlık akidesinde sünnetlilik kavramına pek sıcak bakılmadığı; hatta eleştirildiği, bunun yerine yürek sünnetliliğinin; yani içsel temizliğin esas alındığı İncil'de yer almaktadır.⁵¹

⁴⁷ Titus 1: 15.

⁴⁸ Bk. Titus 1: 10-16.

⁴⁹ Epimenides Paradoksu ve *Yeni Ahit*'in ilgili ayetiyle olan münasebeti hakkında geniş bilgi için bk. http://en.wikipedia.org/wiki/Epimenides_paradox; Russell, Bertrand, *History of Western Philosophy (and its Connection with Political and Social Circumstances from the Earliest Times to the Present Day)*, George Allen and Unwin Ltd., London 1947, s. 346.

⁵⁰ Hac 22/30.

⁵¹ Bk. *Elçilerin İşleri* 7: 51; *Romalılar* 2: 28-29; *Galatyalılar* 5: 3-6, 11; *Koloseliler* 2: 11-13.

İncil'in söz konusu ayetiyle ilgili öngörülen yorum doğrultusunda, Tanrı'nın yaratmış olduğu bedenimizin hiçbir parçasının kusurlu ya da pis olmadığını, keza Tanrı'nın bedenlerimizi zevk almak için yarattığını; anal seksin de buna ilişkin pek çok yöntemden biri olduğunu; dolayısıyla bu durumun, bizim bu zevkten yararlanabilme yeteneğine sahip olup, bunu bir partnerimizle paylaşabileceğimiz hususunu da kapsadığını savunma amacına matuf sözlerinse,⁵² hedonizmi putlaştırma anlayışından öte hiçbir bilimsel değer taşımadığı kanaatindeyiz. Esasen İncil'in: *"İnsanı kirleten, ağzına giren değildir. Ağızından çıkandır insanı kirleten.. Ağıza giren her şeyin mideye indiğini, oradan da ayakyoluna atıldığını bilmiyor musunuz? Ne var ki, ağızdan çıkan, yürekte kaynaqlanır. İnsanı kirleten de budur"*⁵³ şeklindeki ifadeleri, maddî temizlikten çok, manevî temizliği esas alması itibarıyla, konumuz olan ayeti destekler mahiyette olup, bu tür ayetler, anal ilişki kirliliğini görmezden gelen zihniyet sahiplerini cesaretlendirici bir görünüm sergilese de, az önce aktardığımız pasajın devamında yer alan: *"Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, cinsel ahlâksızlık, hırsızlık, yalan tanıklık ve iftira hep yürekte kaynaqlanır. İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek insanı kirlilemez"*⁵⁴ ayetleri, maddî kirliliği onaylamak yerine, manevî kirliliğin daha tehlikeli oluşuna vurgu yapmakta olup, bu ayetlerin o tür sapkın yorumlara hüccet oluşturması söz konusu olamaz. Esasen günümüz Yahudi ve Hıristiyan din adamlarının bu tür aşırı yorumlara itiraz edip, bunların asılsızlığını ortaya koymaları gerektiği kanısındayız.

Öte yandan, anüs bölgesinin dışkılama ihtiyacı için yaratıldığı, dışkınınsa, yapısı gereği pis ve iğrenç olduğu gerçeğini inkâr edemeyen aynı zihniyet, bu sefer farklı söz manevraları ile, güya bu problemi de çözmüş olduğu görüntüsünü vermekte olup, o meyanda, anüsün boşaltım eylemi için istihdam edilmekle birlikte, gerçekte onun sanıldığı gibi kirli olmadığını, özellikle de iyi bir duş almanın ardından böyle bir şeyin söz konusu olmayacağını; boşaltımın, Tanrı vergisi olan bedenlerimizin doğal bir süreci olduğunu ve bu yüzden anal bölgenin kirliliğine dair telakkimizin, daha çok psikolojik takınaklarımızdan kaynaklandığını ifade etmektedir ki,⁵⁵ sırf bir çeşni uğruna, boşaltım sisteminin onca kirliliğine; mikrobik ortamına aldırmaksızın, anal ilişkiyi kabullenen ve bunun meşruiyetini savunan zihniyetle, Kur'an'ın: *"Lût ailesini memleketinizden çıkarın; çünkü onlar (güya) fazla temizlenen (bizim fillimizi murdar*

⁵² Bk. <http://www.sexinchrist.com/>.

⁵³ *Matta* 15: 11, 17-18.

⁵⁴ *Matta* 15: 19-20.

⁵⁵ Bk. <http://www.sexinchrist.com/>.

addeden) *insanlarımı!*⁵⁶ ayetiyle dile getirdiği, Hz. Lût'un homoseksüel kavminin anal ilişki kirliliğini hiçe sayan istihzacı yaklaşımı arasındaki ciddi benzerlik dikkat çekicidir.

3.4. Anal İlişki Tıbbî ve Psikolojik Açıdan Sakıncalıdır

Anal ilişkinin sağlıklı bir cinsellik örneği oluşturmadığına dair, tıp ve psikoloji uzmanlarının kesin kanıt ve tespitleri bulunmaktadır. O cümleden olarak, bazı jinekologlar, anal ilişki esnasında hem erkek hem kadının virüs ve mikrop kapabilme tehlikesine maruz kalmaları riskinin yüksek olduğunu; dışkıdaki bazı mikropların erkeğin prostat bezine kadar ulaşp, ileride ciddi sorunlar yaratabileceğini, anal ilişkiyi müteakiben mutat ilişkiye geçilmesi durumunda, bağırsaklarda normal olarak bulunan ve buldukları yerde zararsız olan mikropların vajinaya kolayca taşınması sonucu bunların kadında hastalık nedeni olabileceğini, ayrıca anal ilişki esnasında anüs bölgesinde ciddi yırtılmalar oluştuğunu, gerek anüs kas dokusunun gerekse anüste kayganlaşmayı sağlayan salgı bezlerinin dışardan içeri girişi sağlayacak şekilde değil; aksine, dışkıyı dışarı atacak şekilde ayarlandığı için, bu tür bir ilişkinin zor, travmatik ve kadın için acı verici olmasının yanı sıra, anüs kas dokusunun (*sfinakter*) bozulması sonucu gaz ve dışkı kaçırma olaylarının yaşanabileceğini belirtmektedirler.⁵⁷ Öte yandan, partneri tarafından anal sekse zorlanan, istemediği bir cinsel eylemi yapma ile, evlilikte (veya ilişkilerinde) huzursuzluk yaşama tercihleri arasında bocalayan kadınlarda ciddi psikolojik problemler ve depresyonlar görülebilmekte olup,⁵⁸ bu tür bir ilişkiden zevk alan kadın oranının, iddia edilen aksine çok düşük olduğu (bir tespite göre yüz binde iki), yine uzmanlar tarafından ifade edilmektedir.⁵⁹ Burada vurgulanması gereken bir husus varsa, o da, bu tür bir sağlıksız ilişkide sırf erkeğin haz almasına endekslenmiş; tek taraflı bir cinsel zevkin yaşanmakta olduğudur. Dolayısıyla anal ilişkiyi kadın-erkek arasında yaşanan bir cinsel haz paylaşımı olarak lânse etmek isteyen zihniyetlerin bu tür yaklaşımlarının pek ciddiye alınmaması gerektiği kanaatindeyiz.

Öte yandan -anal ilişkinin kazandıracığı- salt hazcılığı ve keyif almayı meşruluğun mutlak ölçütü olarak görmek de son derece yanlış ve tutarsız bir yaklaşım örneği olacaktır. Meşruluğun tek ölçütü dinî otorite tarafından tanınacak

⁵⁶ Neml 27/56. Ayrıca bk. A'râf 7/82.

⁵⁷ www.hekimonline.com (Jinekolog Opr.Dr. Rukiye Şengül'ün kaleminden); www.mutluinsan.com (Dr. Cenk Kiper'in kaleminden).

⁵⁸ www.hekimonline.com (Jinekolog Opr.Dr. Rukiye Şengül'ün kaleminden).

⁵⁹ Bk. www.hekimonline.com (Jinekolog Opr.Dr. Rukiye Şengül'ün kaleminden); www.uzmantv.com (Psikolog-Terapist Ayşe Kayhan'ın sözlü beyanından).

olan mubahlık ve helâllik kriteridir. Nitekim: “Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak: ‘Bu helâldir, şu da haramdır’ demeyin; çünkü (böyle yapmakla) Allah’a karşı yalan uydurmuş oluyorsunuz..”⁶⁰ ayeti, helâl ve haram hükmü koymanın gerçekte sadece Allah’a ait olduğunu vurgulamaktadır. Kaldı ki, salt haz ve lezzeti meşruiyetin ölçütü görmek içki, sigara, madde bağımlılığı vb. hususların; hatta *sadizm* ve *mazoşizm* gibi psişik marazların da normal ve meşru görülmesi sonucuna götürecektir ki, bunun böyle olmadığı açıktır.

4. Cinsel Sapmalar İçin Kur’an’ın Referans verilmesi

Bilhassa *Tâbiûn Dönemi*’nden itibaren bazı İslâm âlimlerinin, kadın-erkek arasında vuku bulacak bir anal ilişkinin meşru ve mubah olacağına dair, bazı Kur’an ayetlerini delil getirme teşebbüsünde buldukları rivayet edilmiştir. Hatta birileri bunun kitabını bile yazmış; örneğin, İbn Şa’bân⁶¹ “*Cimâ’u’n-Nisvân ve Ahkâmu’l-Kur’ân*” isimli eserinde, kadınlarla anal ilişkinin caiz olduğunu savunan pek çok kişinin bulunduğunu söylemiş ve bu görüşü sahabe ve tâbiûndan seçkin bir zümreye ve birçok rivayet tarihiyle Mâlik’e de isnat etmiştir.⁶² Bu rivayetlerin sıhhat derecesini tartışmak yerine, konunun, söz konusu çarpık ilişkiye delil getirilen ayetlerin sentaks yapısının farklı çağrışımları akla getirebilecek bir yoruma tâbi kılınması sonucu doğabilecek muhtemel şüphe ve vesveselere meydan vermemek için, bir şekilde çözüme kavuşturulmasının daha isabetli olacağı kanaatindeyiz. Şimdi, konuya dair bazı ayetlerin nasıl referans alınıp yorumlandığını ve bu yaklaşımlar karşısında ne tür çözümler üretilebileceğini etraflıca görmeye çalışalım:

“Kadınlarınız ekeneğinizdir; haydin ekeneğinize dilediğiniz şekilde varın..!”⁶³

Bu ayetin metninde yer alan “*ennâ şitum*” ifadesi, bilhassa İbn Abbâs’ın tercihini yansıtabilecek biçimde sahabe, tâbiûn, müçtehit imamlar ve Kur’an bilimcilerinin kahir ekseriyetine göre “*keyfe şitum (nasıl isterseniz)*” anlamına gelmekte olup, burada kastedilen şey, kadının cinsel organına (ferç) özgü olmak ve hayız halinden sakınmak koşuluyla, tercihe göre sırt üstü, yan üstü, ayakta, diz üstü (köpek pozisyonu) vb. pozisyonlarda kadınla mutat yoldan cinsel ilişkiye girmenin helâl oluşudur.⁶⁴ Ayetin iniş sebebini oluşturan tarihî arka plana uzandığımızda, bu yorumu

⁶⁰ Nahl 16/116.

⁶¹ Bu Mâlikî fıkıh âlimi hakkında bk. Kemal Yıldız, “İbn Şa’bân”, *DİA*, XX, 367.

⁶² Bk. İbnü’l-‘Arabî, Ebû Bekr Muhammed b. Abdillâh, *Ahkâmu’l-Kur’ân*, Mısır 1967, I, 173-174.

⁶³ Bakara 2/223.

⁶⁴ Bk. Ferrâ, *Ma’âni’l-Kur’ân*, I, 144; Taberî, Ebû Ca’fer Muhammed b. Cerîr, *Câmi’u’l-Beyân fi Te’vîli’l-Kur’ân*, Beyrut 1992, II, 404-405; Zeccâc, *Ma’âni’l-Kur’ân ve İrâbuh*, I, 298; Mâverdi, *en-Nuket*, I, 284; Begavî, Ebû Muhammed Huseyn, *Ma’âlimu’t-Tenzil*, Bombay 1852, I, 98; Zemahşerî, *Keşşâf*, I,

besleyen iki hâdisenin ön plana çıktığını görmekteyiz: a) Hanımına mutat yoldan; fakat köpek pozisyonunda yaklaşıp cinsel ilişki kuran kişinin doğacak çocuğunun dünyaya şaşı olarak geleceğine dair, Medine'nin eski sakinleri olan Yahudilerin öteden beri batıl bir inanç şeklini kabullenmiş olmaları. b) Mekkeli Müslümanların, kadınlarıyla cinsel ilişkide bulunurlarken, onları çırılçıplak soyup, farklı pozisyonlarda farklı çeşni ve fanteziler yaşama gibi tam bir serbestlik esasına dayanan cinsellik geleneklerini, Medine'ye hicret ettikten sonra da aynen devam ettirmek istemeleri üzerine, gerek (Yahudi kültüründen etkilenen) Medineli Müslüman kadınların, gerek Yahudilerin bu tip bir cinsellik anlayışını hoş karşılamamaları. Hatta bu noktada Yahudiler, Tevrat'ın kadınlara sadece sırt üstü pozisyonunda cinsel ilişkide bulunmayı öngördüğünü, bunun dışındaki pozisyonların Allah katında murdarlık sayılacağını iddia edip, kendilerinin bu tek tip ilişkiyi benimseyen bir millet olmalarıyla övünüyor, arkadan öne gelinmesi pozisyonunu dört ayaklı hayvanların cinsel ilişkisine benzetiyor ve bunu benimseyen Müslümanları yadırgıyorlardı. İşte ilgili ayet bu asılsız inanç ve iddiaları yalanlamak için indirilmiş oluyordu.⁶⁵

Diğer bir filolojik tespite göre ayetteki “*ennâ*” edatını “*min eyne*” edatıyla eşdeğer görenler de olmuştur ki, buna göre ayetin o kısmı: “*nereden isterseniz*” anlamına gelecek, bu da, kadına mutat yolun yanı sıra anal yoldan yaklaşmanın da helâl olmasını intaç edecektir ki, bu içtihadın İbn Mâcişûn, Mâlik b. Enes, Saîd b. Müseyyib, Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî, Nâfi' ve İbn Ömer'den rivayet edildiği iddiasına yer verilmektedir.⁶⁶ Tam bir tutarlılık arz etmekten uzak olmakla birlikte, konuyla ilgili iddia ve rivayetler bu büyük müçtehit imamların anal ilişkiyi tecviz ettiklerine dair bir şüpheyi barındırdığı için, bu ihtimale binaen argüman geliştirip sorunu çözmeye çalışmak daha sağlıklı olacaktır diye düşünüyoruz. Hemen belirtelim ki, Hanefî ve Şâfiî kaynakları, ayetteki “*ennâ*” edatının, “*keyfe*” anlamının yanı sıra “*eyne*” anlamına hamledilmesinin de muhtemel olduğu gerekçesiyle, kadınlara anal

362; İbn Atıyye, Ebû Muhammed Abdulhak, *el-Muharraru'l-Vecîz fi Tefsîri'l-Kitâbi'l-'Azîz*, Beyrut 2001, I, 299; Beydâvî, *Envârü't-Tenzîl*, I, 156.

⁶⁵ Ortak ve farklı rivayetlerin detayı hakkında bk. Buhârî, *Tefsîr*, 7; Muslim, *Nikâh*, 117-119 (II, 1058-1059); Ebû Dâvûd, *Nikâh*, 46; İbn Mâce, *Nikâh*, 29; Dârimî, *Sunen, Vudû'*, 113 (I, 256); Ahmed b. Hanbel, *Musned*, VI, 305; Taberî, *Câm'u'l-Beyân*, II, 405-406; Vâhidî, Ebu'l-Hasen Alî Neysâbüri, *Esbâbu'n-Nuzûl*, Kahire 1968, s. 47-49; Begavî, *a.g.e.*, I, 98; İbn Kesîr, Ebu'l-Fidâ İsmâîl el-Kuraşî, *Tefsîru'l-Kur'ân'l-'Azîm*, Beyrut 1969, I, 260-262.

⁶⁶ Cassâs, Ebû Bekr Ahmed er-Râzî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, İstanbul 1916, I, 351-352; Mâverîdî, *en-Nuket*, I, 284; Kiyâ el-Herrâsî, Ebu'l-Hasen Alî b. Muhammed, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, Beyrut 1983, I, 141; İbn Atıyye, *el-Muharraru'l-Vecîz*, I, 299; İbnu'l-'Arabî, *Ârîdatu'l-Ahvezî bi Şerhi Sahîhi't-Tirmizî*, Beyrut, ts., XI, 103; Kurtubî, Ebû Abdillâh Muhammed el-Ensârî, *el-Câmi' li Ahkâmi'l-Kur'ân*, Beyrut 1988, III, 93.

ilişkiyi mubah gördüğüne dair Mâlik'ten gelen haberlerin meşhur olduğuna yer verirken, Mâlikî kaynaklarında bunun aksi savunulmaktadır.⁶⁷ O cümleden olarak, İsa b. Ferec'in İbn Kâsım'dan rivayetine göre Mâlik: “Ben dinim hakkında kendisine tâbi olabileceğim hiçbir kişiye yetişmedim ki, kadınla anal ilişkide bulunmanın helâlligi hususunda şüphe etmiş olsun” deyip, sonra: “Kadınlarınız sizin ekeneğinizdir..” mealindeki, ilgili ayeti okumuş ve: “Bundan daha açık bir şey var mı? Ben bu konuda şüphe etmem” demiş.⁶⁸

Yine Muhammed b. Saîd'den rivayete göre Ebû Süleyman el-Cûzcânî, Mâlik b. Enes'in yanında bulunduğu bir sırada, Mâlik'e kadınla anal ilişkide bulunmanın hükmü sorulmuş, Mâlik de elini (ıslak) başına götürüp: “Ben şimdi ondan ötürü boy abdesti aldım” diye cevap vermiş.⁶⁹

Ebu'l-Hubâb Saîd b. Yesâr, İbn Ömer'e kadınla anal ilişkide bulunmanın hükmünü sormuş, o da: “Bunda hiçbir beis yoktur” cevabını vermiş.⁷⁰

Yine İbn Ömer'in bunu (anal ilişki) yaptığını dair, oğlu Sâlim'den rivayet geldiği şeklinde bir iddiaya da yer verilmektedir.⁷¹

Herrâsî'nin iddiasına göre İmam Mâlik, “Ve (yine kurtuluşa eren müminler) onlardır ki, iffetlerini korurlar. Ancak eşleri ve elleri altında bulunan (cariyeleri) hariç; (bunlarla olacak cinsel ilişkiden ötürü) onlar kınanmış değillerdir”⁷² ayetlerini hüccet getirmek suretiyle, bu ayetlerin genel delâletinin, anal ilişkinin mubahlığını ortaya koyduğunu belirtmiştir.⁷³ Cassâs ise isim vermeksizin, bu ayetlerin birileri tarafından anal ilişkinin meşruiyeti için delil getirilebileceği ihtimali üzerine sorunu halletme yoluna gitmiştir ki,⁷⁴ buna ileride değineceğiz.

Bir başka rivayete göre tâbiûn ulemasından Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî⁷⁵ anal ilişkide sakınca görmezmiş ve “Rabbimizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp da, insanlar içinden erkeklere mi yaşıyorsunuz? Doğrusu siz sınırı aşmış (sapık) bir kavimsiniz!”⁷⁶ ayetlerini tevîl ederek: “Eğer bu (erkek erkeğe yapılan) anal ilişkinin

⁶⁷ Bk. Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 352; Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 141; İbnü'l-Arabî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, Mısır 1967, I, 174; Kurtubî, *el-Câmi'*, III, 93.

⁶⁸ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 351-352.

⁶⁹ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 352. Ayrıca bk. Suyûtî, Celâleddîn Abdurrahmân, *ed-Durru'l-Mensûr*, Beyrut 1993, I, 638.

⁷⁰ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 352.

⁷¹ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 352.

⁷² Mu'minûn 23/5-6.

⁷³ Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 141.

⁷⁴ Bk. Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 353.

⁷⁵ Bu zat hakkında bk. Mehmet Emin Maşalı, “Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî”, *DİA*, XXX, 545-546.

⁷⁶ Şuarâ 26/165-166.

aynısı kadınlar tarafından mubah olmasaydı, bu ayetlerde kadınların örnek verilmesi sahih olmazdı. Zira diğer bölge ile (kadının cinsel organı) ilgili mubahlık, bunun (anal ilişki) misali değildir ki, böylece: “Bunu yapıyor da, onun benzeri olan mubahı terk ediyorsunuz!” denmiş olsun” dermiş.⁷⁷

Şia'nın tefsir kaynaklarına baktığımızda, kadınla anal ilişkide bulunmanın tecviz edildiğini sezinleyebilmekteyiz. Örneğin, Tabressî, ilgili ayeti yorumlarken, “*ennâ şî'tum*” ifadesinin Mücâhid'e göre “*keyfe şî'tum (nasıl isterseniz)*”, Dahhâk'a göre ise “*metâ şî'tum (ne zaman isterseniz)*” şeklindeki yorumlarının lügat yönünden hata olduğunu belirtip, bunun yerine Katâde'nin “*min eyne şî'tum (nereden isterseniz)*” şeklindeki yorumunu tercih etmekte ve “*.. ennâ leki hâzâ..: (Zekeriyya dedi: Ey Meryem!) Bu (rızik) sana nereden geliyor?*”⁷⁸ ayetini delil getirmektedir. Bunun ardından Tabressî, İmam Mâlik'in, ayetteki “*ennâ şî'tum*” ifadesini, kadınla anal ilişkide bulunmanın caiz oluşuna delil getirdiğini ve Mâlik'in, bu görüşü Nâfi' tarikiyle İbn Ömer'den rivayet ettiğini söylemekte; ayrıca Zeyd b. Eslem'in de aynı görüşü Muhammed b. Münkedir'den naklettiğini söyleyip, kendisinin mensup olduğu Şia ulemasının çoğunluğunun görüşünün de bu olduğunu belirtmekte ve fıkıhçıların çoğunluğunun, ayetteki “*hars (ekenek)*” ifadesinden yola çıkarak, cinsel ilişkinin ancak *nesil (üreme)* mahallinden caiz olabileceği şeklindeki görüşünü nakledip, bunun cevapsız kalmayacağını eklemektedir; ona göre her ne kadar kadınlar bizim için birer ekenek (neslin üreme mahalli) iseler de, bizim için onlarla üreme mahallinin dışında cinsel ilişkide bulunmamız -hem de hiçbir tartışmaya mahal olmayacak şekilde (!)- mubah kılınmıştır.⁷⁹

Diğer bir Şîi müfessir Tabâtabâi de, ayetteki “*ennâ*” edatının, kadınlara yaklaşmak açısından hem mekân, hem zaman itibariyle mutlak bir kullanım örneği sergilediğini, ne var ki, bununla kadının hayız haliyle kayıtlılık hükmü arasında hiçbir çelişki bulunmadığını belirtmenin ardından, kadınların beşerî sosyal yapıya nispetini, *hars*ın insana nispetiyle eşdeğer olduğunu öngören bir sosyolojik tespitte bulunmakta; tıpkı tohumun ipkası ve yaşamın korunup sürdürülmesi için bu tohumdan elde edilecek gıda ve aزیğa ihtiyaç duyulduğu gibi, neslin bekası ve türün devamı hususunda da kadınlara ihtiyaç duyulduğunu, kadının, türün bekası için vesile kılınmasını öngören bu tekvinî maksadın hâsıl olmasından sonra, artık cinsel

⁷⁷ Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 142.

⁷⁸ Âl-i İmrân 3/37.

⁷⁹ Daha geniş bilgi için bk. Tabressî, Ebû Alî Fadl b. Hasen, *Mecma'u'l-Beyân fi Tefsiri'l-Kur'ân*, Beyrut 1986, II, 574-575. Vurgu tarafımızdan yapılmıştır.

ilişkinin sırf bir vakitle ve bir mahal ile kayıtlanmasının hiçbir anlamı olmayacağını ifade etmektedir ki,⁸⁰ bu görüş ve tespitleriyle onun da tıpkı Tabressî gibi kişinin kendi eşiyle anal ilişkide bulunabileceğini onayladığı söylenebilir.

Başta Şia fırkası ve İmam Mâlik olmak üzere, ismi geçen zevattan nakledilen tüm bu yorum ve rivayetlerde kadınla anal ilişkide bulunmanın tecviz edilmesini hazırlayan en belirgin faktör, bu zevatın, ayette yer alan teşbihli anlatımdaki “*hars (ekenek)*” tabirinin, (cinsel ilişkiye özgülü) muayyen bölge için değil de, kadın için kullanılmış bir isim olmasından yola çıkıp, bunu iddialarına hüccet getirmiş olmalarıdır.⁸¹ Nitekim ilgili ayetin, Medineli Yahudilerin ve Ensar kadınlarının daha önce zikrettiğimiz düşünce ve yaklaşımları sebebiyle indirildiği hususuna ilave olarak, bazı sahabelerin kendi eşleriyle -bir şekilde- doğrudan anal ilişkide bulunmaları ve bu fiillerinden ötürü gerek başkaları tarafından yadırganmaları, gerek kendilerini suçlu hissetmeleri sebebiyle indirildiğine dair bazı rivayetlere de rastlamaktayız. Örneğin, Nâfi’in İbn Ömer’den rivayetine göre adamın biri (ki, rivayete göre bu adam İbn Ömer’in kendisidir) hanımına anal yoldan yaklaşmış cinsel ilişkide bulunmuş, insanların onu yadırgaması üzerine de söz konusu “*Kadınlarınız ekeneğinizdir..*” ayeti inmiştir.⁸² İbn Âşûr’un verdiği bilgiye göre Dârekutnî, *Garâibu Mâlik* adlı eserinde aynı hadisin bir diğer varyantını rivayet etmektedir ki, orada adamın birinin (İbn Ömer) hanımına anal yoldan yaklaşması ve bundan ötürü iç sıkıntısı yaşaması üzerine ilgili ayet inmiştir.⁸³

İbn Abbâs’tan gelen bir rivayete göre Hz. Ömer Hz. Peygamber’e gelip: “*Ben mahvoldum ey Allah’ın Elçisi!*” demiş, Hz. Peygamber: “*Seni mahveden nedir?*” diye sorunca, Ömer: “*Bu gece yolumu⁸⁴ değiştirdim*” demiş. Hz. Peygamber ona herhangi bir cevap vermeyip, nihayet “*Kadınlarınız ekeneğinizdir..*” ayeti vahyolunmuştur ki, ayetin manası: “*İster önden, ister arkadan (köpek pozisyonunda) yaklaş, (fakat) anüsten ve hayız halinden sakın!*” şeklindedir.⁸⁵

Hz. Ömer’in bu “*yolumu değiştirdim*” sözü, “arkadan öne (köpek pozisyonu)” diye adlandırılan ilişki türünü de hatıra getirmekle birlikte,⁸⁶ biz bunun bir anal ilişki

⁸⁰ Tabâtabâî, Muhammed Huseyn, *el-Mizân fi Tefsiri'l-Kur’ân*, Beyrut 1973, II, 212-213.

⁸¹ Bk. Neysâbüürî, Nizâmuddîn Hasen b. Muhammed, *Garâibu'l-Kur’ân ve Ragâibu'l-Furkân*, Kahire 1962-1970, II, 249.

⁸² Taberânî, Ebu'l-Kâsım Suleymân b. Ahmed, *el-Mu’cemu'l-Evsat*, Kahire 1995, VI, 242 (Hadis no: 6298); Taberî, *Câmi’u'l-Beyân*, II, 408.

⁸³ İbn Âşûr, Muhammed Tâhir, *Tefsiru’t-Tahrîr ve’t-Tenvîr*, Tunus 1997, II, 373.

⁸⁴ Bu kinayeli ifade: “*Menzilimi -yahut palanımı- değiştirdim*” şeklinde de tercüme edilebilir.

⁸⁵ Tirmizî, *Tefsîr*, 3 (Bakara Süresi); Ahmed, *Musned*, I, 297; Taberî, *Câmi’u'l-Beyân*, II, 409-410.

⁸⁶ Bk. Neysâbüürî, *Garâibu'l-Kur’ân*, II, 249.

olduğu kanaatindeyiz. Şöyle ki, Hz. Ömer Medine'ye hicret etmiş olan Mekkeli bir muhacirdir. Mekkeli Müslümanların, cinsel ilişki hususunda serbestilik ilkesini esas aldıklarını; eşlerini çırılçıplak soyup, (mutat yoldan olması koşuluyla) cinsel ilişkinin her tür pozisyonunu denediklerini ve böylece cinsellik adına fantezi yaşadıklarını; hatta aynı geleneklerini, evlendikleri Medineli Müslüman kadınlarla da sürdürmek istemeleri üzerine, onlar tarafından tepkiyle karşılandıklarını biliyoruz. Nitekim buna daha önce değinmiştik.⁸⁷ Durum bu iken, Ömer'in söz konusu pozisyona aşına olmadığı ve sırf bu tür bir çeşniyi yaşadığı için, Hz. Peygamber'e gelip: *"Ben mahvoldum!"* demiş olabileceği düşünülemez. Hz. Fârûk'un: *"Ben helâk oldum, mahvoldum!"* demesi, onun, mutat yoldan vuku bulmuş olması hasebiyle aslen mubah olan bir cinsellik fantezisi yaşamasının değil; belki bir anlık iradesine hâkim olamamanın yol açtığı bir anal ilişki teşebbüsünün nedamet çığılığı olmalıdır diye düşünüyoruz. Dolayısıyla onun *"Yolumu değiştirdim"* sözünü, pozisyon değiştirme yerine, gerçek anlamda bir yol değiştirme; mutat yoldan anal yola intikal etme anlamında algılamak, belki daha isabetli olacaktır. Nitekim Neysâbüri, ilgili hadisi naklederken, orada geçen *"tahvilu'r-rahl (yol değiştirme)"* deyiminden açıkça anlaşılının, bunun mutat mahallin dışında başka bir mahalle (anüs) varmaktan kinaye olduğunu, ilk tercih olarak belirtmektedir.⁸⁸

Taberânî'nin Ebân b. Sâlih tarikinden rivayetine göre Mücâhid şöyle demiştir: *"Ben Mushaf'ı baştan sona İbn Abbâs'a arz ettim (onun kontrolünde okudum). Her ayette okumayı durdurup, ona o ayetle ilgili soru soruyordum. Nihayet şu: "Kadınlarınız sizin ekeneğinizdir; haydin, ekeneğinize dilediğiniz şekilde varın!" ayetine ulaştığımda, İbn Abbâs dedi ki: "Şu Kureyş kabilesi (Muhacirler) Mekke'de kadınları (eşlerini) çırılçıplak soyup, önden ve arkadan (köpek pozisyonunda) onlarla keyif çatar, çeşni yaşarlardı. Nihayet Medine'ye gelip, Ensar kadınlarıyla evlenince, aynı yöntemi onlara da uygulama yoluna gittiler, fakat onlar bunu yadırgayıp: "Bu, şimdiye dek bize asla reva görülmemiş bir ilişki tarzıdır" dediler. Nihayet bu haber şayi olup Hz. Peygamber'e ulaştı da, Allah (c.c.) bu ayeti indirdi. Ayetin anlamı: "İster önden gel, ister köpek pozisyonunda gel" şeklinde olup, bununla kastedilen çocuğun üreme mahallidir; yani: "Ürün mahalline dilediğin yerden gel!" demektir". Daha sonra İbn Abbâs, İbn Ömer'in bu ayeti, "kadına anal yoldan yaklaşma" ile yorumladığını*

⁸⁷ Bir örnek için bk. Ebû Dâvûd, *Nikâh*, 46.

⁸⁸ Bk. Neysâbüri, *Garâibu'l-Kur'ân*, II, 249.

belirtip: “İbn Ömer (bu görüşünde) yanılmıştır. Allah onun günahını bağışlasın! Hadis ancak bu minval üzeredir” demiş.⁸⁹

Ravh b. Kâsım'ın Katâde'den rivayetine göre sahabeden Ebu'd-Derdâ'ya, kadınlarla anal ilişkide bulunmanın hükmü sorulması üzerine Ebu'd-Derdâ: “Bunu bir kâfirden başka kim yapar ki!” demiş. Şimdi, bu hadisin ravisi Ravh, (tâbiûndan) İbn Ebî Müleyke⁹⁰ ile ilgili şahit olduğu şu olayı anlatmaktadır: İbn Ebî Müleyke'ye anal ilişkiden sorulması üzerine, o: “Dün gece bunu bir cariymden istedim; ne var ki bu (anal ilişki) bana çok zor geldi de, yardımcı olarak sıvı yağ -bir rivayette katı yağ- kullanmak zorunda kaldım” demiş. Ravh taaccüp ederek: “Fesuphanallah (bunu nasıl yaparsın)! Zira Katâde, Ebu'd-Derdâ'nın: “Bunu ancak bir kâfir yapabilir!” dediğini bize haber vermiştir!” deyince, İbn Ebî Müleyke: “Allah senin de Katâde'nin de belâsını versin!” diye çıkmış. Bunun üzerine Ravh, İbn Ebî Müleyke'ye: “Bundan böyle senden (hadis namına) asla bir şey rivayet etmeyeceğim!” demiş.⁹¹ Taberî'nin bize naklettiği bu olay, anal ilişkinin (daha önce değindiğimiz) olumsuz bir yönünü ortaya koyması açısından önem arz etmektedir ki, o da anüsün, anatomik yapısı gereği sıkı bir kas dokusuna (*sfinakter*) sahip olması sebebiyle, İbn Ebî Müleyke'nin, cariyesiyle anal ilişkide bulunurken, kayganlaştırıcı madde (yağ) kullanmak zorunda kalmış olmasıdır.

Yine başka bir rivayete göre Saîd b. Müseyyib söz konusu “Kadınlarınız sizin ekeneğinizdir..” ayetini: “İster azil yap, ister yapma!” anlamında yorumlamıştır ki,⁹² kanaatimizce bu yorum dolaylı yoldan, kadınlarla anal ilişkiyi caiz gören zevatın görüşünü destekliyor gibidir. Bu demektir ki, esas olan ekeneğin mevcudiyetidir; artık bu ekeneğe varıp, tohum ekmek de ekmek de tercihe kalmış bir husustur. Basit bir teşbihle söylersek, tarlaya tohum ekip, sonuçta ürün alamama ihtimali de mevcuttur ki, böyle bir durum, tarlanın tarla oluşu keyfiyetini ortadan kaldırmayacaktır.

5. Anal İlişkinin Onaylanmasına Dair Görüşlerin Eleştirisi

Kadınlarla anal ilişkiyi caiz gören kesimin, buraya kadar sunmaya çalıştığımız görüş ve mülâhazalarının isabetsiz olduğunu birkaç açıdan ispatlamaya çalışacağız:

⁸⁹ Taberî, *el-Mu'cemu'l-Kebîr*, Mavsil 1983, XI, 77. İlaveler bize aittir.

⁹⁰ Muhaddis olan bu tâbiî hakkında bk. Ali Yardım “İbn Ebû Müleyke”, *DİA*, XIX, 438.

⁹¹ Taberî, *Câmi'u'l-Beyân*, II, 407-708. Vurgu ve ilaveler bize aittir.

⁹² Dârimî, *Vudû'*, 113 (I, 258); Taberî, *Câmi'u'l-Beyân*, II, 408.

a) Metodolojik ve Felsefî Açıldan

“Kadınlarınız ekeneğinizdir; haydin, ekeneğinize dilediğiniz gibi varn!”⁹³ ayeti metninde yer alan “ennâ Ői'tum” ifadesi -“ennâ” edatının, lengüistik yapısından kaynaklanacak biçimde, en az iki farklı manaya ihtimali bulunan bir müşterek lafız olması hasebiyle- iki şekilde yorumlanmıştır: Birincisine göre bu edat, “..qâle ennâ yuhyî hâzihillâhu ba'de mevtihâ.. (Üzeyir dedi: Allah bu beldeyi ölümünden sonra nasıl diriltir acaba!)..”⁹⁴ ayetinde olduğu gibi “keyfe” edatıyla eşdeğer bir anlamda kullanılmış olup, buna göre ayetin o kısmı “keyfe Ői'tum (nasıl isterseniz)” anlamında yorumlanacaktır. İkinci yoruma göre ise ilgili edat, “..qâle yâ Meryemu ennâ leki hâzâ (..Zekeriyâ dedi: Ey Meryem! Bu rızıklar sana nereden geliyor?)..”⁹⁵ ayetinde olduğu gibi, “min eyne” edatıyla aynı anlamda kullanılmış olup, bu sefer ayetin ilgili kısmı “min eyne Ői'tum (nereden isterseniz)” anlamında yorumlanacaktır ki, işte asıl tartışma konusu da bu anlam tercihini yansıtan yaklaşımdan kaynaklanmaktadır. Zira “ennâ” edatı, (birilerinin iddia ettiği gibi) bu anlamda kullanıldıysa, bu, anal ilişkinin helâl oluşunu gerektirecektir. Böylece ayet, “ennâ” edatının iki farklı manaya delâlet etmesi sebebiyle, fıkh usûlü literatüründe “müşkil” diye adlandırılan; “Arzî bir sebep söz konusu olmaksızın, kendi özünde mevcut olan bir anlam kapalılığı sebebiyle, manasını kavrama hususunda işitene muğlak gelen ve ancak bir karine sayesinde anlaşılabilen söz türü”nü barındırmakta olup, kişinin, kendi eşine anal yoldan yaklaşp yaklaşamayacağı hususu müşküllük konusu olmaktadır. Bu durumda iyi bir inceleme sonucu, söz konusu “ennâ” edatının, ayette geçen ve “tohum ekmek” anlamına gelen “hars” lafzının karine oluşturması sayesinde “keyfe” anlamında kullanıldığı ve bu edatın, mahallerin değil, hallerin (ayakta, oturarak, sırtüstü vb. olacak şekilde farklı pozisyonların) şumulüne delâleti ortaya çıkmış olur. Zira anüs “hars” mahalli değil; “fers” (dışkılama) mahallidir.⁹⁶

Usul ilmiyle ilgili sunmaya çalıştığımız bu mülâhazalar çerçevesinde Molla Cîven, kişinin kendi hanımıyla anal ilişkide bulunmasının haramlığının zannı (içtihadî) bir haramlık olduğunu, dolayısıyla bu ilişkiyi helâl sayanın tekfir edilemeyeceğini; zira

⁹³ Bakara 2/223.

⁹⁴ Bakara 2/259.

⁹⁵ Âl-i İmrân 3/37.

⁹⁶ İbn Melek, Abdullatif b. Firişte, *Şerhu'l-Menâr fi'l-Usûl*, İstanbul 1965, s. 104; Molla Cîven, İbn Ebî Saïd Meyhevî, *Nûru'l-Envâr fi Şerhi'l-Menâr* (Neseî'nin Keşfu'l-Esrâr ve Leknevî'nin Kameru'l-Akmâr isimli eserleriyle birlikte), İhsan Kitapevi, İstanbul 1986, s. 149; Zekiyyuddîn Şa'bân, *Usûlü'l-Fıkh (İslâm Hukuk İlminin Esasları)*, çeviren ve notlandıran İbrahim Kâfi Dönmez, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 1990, s. 327-328. Vurgu ve ilaveler bize aittir.

bu ilişkinin, erkek erkeğe yapılan ve haramlığı *Kitap, Sünnet ve İcmâ* ile sabit olan ilişkide (livâta; homoseksüellik) bulunmayan; hayız kanına özgü bir “*ezâ (murdarlık)*” illetinden⁹⁷ yola çıkılarak, hayız halindeki ilişkiye kıyas edilmiş bir ilişki olduğunu (yani bu kıyası düzenleyen “*ezâ*” illetinin, *Bakara*, 222’de yer aldığı şekliyle, sırf hayız kanına özgü olduğunu; homoseksüel erkeklerde ise anüs kirliliğinin dışında, böyle bir durumun mevcut olmadığını) söylüyorsa da,⁹⁸ Leknevî, kişinin kendi hanımıyla anal ilişkide bulunmasının haramlığı konusunda yaraşanın, bunun kıyasla değil, *nas* işaretiyle haram olduğunu söylemek olacağını; zira kıyasta, *fer’* hakkında *nas* bulunmaması şartı aranacağını; halbuki kişinin kendi hanımıyla anal ilişkide bulunmasının haramlığına dair hadisler varit olduğunu ifade etmektedir ki,⁹⁹ bu hadislerden bazılarını sunmaya çalışacağız. Kaldı ki, Begavî, ilgili ayette, doğum mahallinin “ekilen arazi” konumunda sunulmuş olmasından yola çıkarak, “*hars*” ifadesinin, anal ilişkinin haram oluşuna dair bir delili barındırdığını; zira *hars* ve *ekin* mahallinin anüs değil, vajina (*ferç*) olduğunu söylemektedir.¹⁰⁰

Anal ilişkinin doğru ve sağlıklı bir cinsellik örneği oluşturmadığını felsefî ve kelâmî açıdan da ispatlamak mümkündür. Şöyle ki, bir yönüyle felsefe ve kelâmın, bir yönüyle de fıkıh ilminin ilgi alanına giren “*Hüsün-Kubuh*” (*Güzellik-Çirkinlik*) konusu; yani dış dünyadaki mevcut “*güzel*” ve “*çirkin*” kavramlarıyla, bunların izdüşümü olan “*iyi*” ve “*kötü*” kavramlarının akılla mı, yoksa dogmayla mı sabit olabileceği ve bu iki kavramın Allah’ın adaletliliği, sorumluluk, lütuf vb. hususların irdelenmesinde temel kriter alınması meselelerine ilişkin olmak üzere: a) *Bizatihi Güzeli*, b) *Dolaylı Güzeli*; aa) *Bizatihi Çirkin*, bb) *Dolaylı Çirkin* şeklinde kategorize edilen iki tür “*güzel*” ve “*çirkin*”den bahsedildiği bilinmektedir.¹⁰¹ O cümleden olmak üzere “*çirkin*”in “*bizatihi çirkin*” (*li-aynihî kabîh*) türüne anal ilişki, “*dolaylı çirkin*” (*li-gayrihî kabîh*) türüne ise hayız halindeki cinsel ilişki örnek verilmektedir.¹⁰² Bu demektir ki, hayız halindeki ilişkinin mahalli aslen mutad ve meşru olup, orada sırf zamanlama açısından bir yanlışlık mevcutken, anal ilişkide her yönüyle bir yanlışlık ve isabetsizlik söz konusudur.

⁹⁷ “*Sana kadınların ay halini sorarlar. De ki: O bir ezâdır (rahatsızlıktır, murdarlıktır)..*” *Bakara*, 222.

⁹⁸ Molla Cîven, *Nûru'l-Envâr*, s. 149. İlaveler bize aittir.

⁹⁹ Leknevî, Muhammed Abdulhalîm, *Kameru'l-Akmâr* (Nesefî ve Molla Cîven’in mezkûr eserleriyle birlikte), s. 149.

¹⁰⁰ Begavî, *Ma’âlimu’t-Tenzîl*, I, 98. Vurgular bize aittir.

¹⁰¹ Konuya dair geniş bilgi için bk. Çağıl, *Kur’an-ı Kerim ve Kitabı Mukaddes*, s. 146-154; a.m.f., “Secde Sûresi 7. Âyetindeki “*haleqahû*” ve “*halqahû*” Kıraatleri Bağlamında Mutlak İyinin Evrenselliği”, *EKEV Akademi Dergisi*, IX (Bahar 2005), sayı: 23, s. 42-45.

¹⁰² Çağıl, *Kur’an-ı Kerim ve Kitabı Mukaddes*, s. 147.

b) Rivayet Açısından

Kadınlarla anal ilişkide bulunmanın yasaklığı konusunda Hz. Peygamber, sahabe ve tâbiûna nispet edilen bazı rivayetler bulunmaktadır: Tayâlisî, Katâde tarikiyle Abdullâh b. Amr'dan rivayet ettiğine göre Hz. Peygamber kadınla anal ilişkide bulunmayı kastederek: “O, küçük livâtedir” buyurmuştur.¹⁰³ Bu rivayette Hz. Peygamber'in, kadınla anal ilişkiyi bir tür homoseksüellik olarak gördüğü açıktır.

Tirmizî'nin Ebû Hureyre'den rivayetine göre Hz. Peygamber şöyle demiştir: “Kim bir kadına aybaşı halindeyken veya anal yoldan yaklaşırsa, ya da bir kâhine varır (da onun söylediği şeyi tasdik eder) ise, o kişi Muhammed'e indirileni (Kur'an) inkâr etmiştir.”¹⁰⁴

Tirmizî'nin İbn Abbâs'tan rivayetine göre Hz. Peygamber: “Allah, bir erkeğe ya da kadının anüsüne yaklaşan kişinin yüzüne bakmaz” buyurmuştur.¹⁰⁵

İbn Mâce'nin Ebû Hureyre'den rivayetine göre Hz. Peygamber: “Allah, bir kadınla anal yoldan cinsel ilişkiye giren kişinin yüzüne bakmaz” buyurmuştur.¹⁰⁶

Yine İbn Mâce'nin Huzeyme b. Sâbit'ten rivayetine göre Hz. Peygamber üç kere: “Allah, hakkı söylemekten çekinmez” dedikten sonra: “Kadınlara anal yoldan yaklaşmayın!” buyurmuştur.¹⁰⁷

Ebû Dâvûd'un Ebû Hureyre'den rivayetine göre Hz. Peygamber: “Karisına anal yoldan yaklaşan kişi melundur” buyurmuştur.¹⁰⁸

Alî b. Talk'dan gelen rivayette, bedevînin biri Hz. Peygamber'e gelip: “Ey Allah'ın Elçisi! Biz çölde bulunuyoruz. Derken, bazımızdan ufak bir yel çıkıyor?” diye sorunca, Peygamber: “Sizden biri bunu yapınca (sessiz yellenince) abdest alsın! Kadınlara da anüslerinden yaklaşmayın; zira Allah hakkı söylemekten çekinmez!” buyurmuştur.¹⁰⁹

Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî'nin, kadınlarla anal ilişkinin mubahlığına delil getirdiği, daha önce değindiğimiz Şuarâ, 165-166'yla ilgili olarak “Ve tezerûne mâ halaqa lekum rabbukum.. (Rabbinizin, eşlerinizden sizin için yarattığı şeyi bırakıp

¹⁰³ Ebû Dâvûd et-Tayâlisî, Suleymân b. Dâvûd, *Musned*, Beyrut, ts., s. 299 (Hadis no: 2266).

¹⁰⁴ Tirmizî, *Tahâret*, 102; İbn Mâce, *Tahâret*, 122. Parantez içi ilave İbn Mâce'nin rivayetidir.

¹⁰⁵ Tirmizî, *Radâ'*, 12.

¹⁰⁶ İbn Mâce, *Nikâh*, 29.

¹⁰⁷ İbn Mâce, *Nikâh*, 29.

¹⁰⁸ Ebû Dâvûd, *Nikâh*, 46.

¹⁰⁹ Tirmizî, *Radâ'*, 12; Ahmed, *Musned*, I, 86.

da..)“¹¹⁰ ayetindeki “mâ” bağlacı hakkında Mücâhid’in: “*Vallahi o kubül (kadının önü)dür*” dediğini, Dârimî rivayet etmektedir.¹¹¹

Kişinin kendi hanımıyla anal ilişkide bulunabileceğine dair bazı rivayetlerin, sahâbeden İbn Ömer’e dayandırıldığını daha önce görmüştük. Oysa İbn Ömer’den bunun tam zıddı olan rivayetlere de yer verilmektedir. Örneğin, İbn Ömer’in oğlu Sâlim’in, anal ilişkiyi onayladığına dair babasına iftira edildiğini dile getirdiği bir rivayette, Ebu’l-Hubâb Saîd b. Yesâr, İbn Ömer’e: “*Ey Abdurrahmân’ın babası, biz satın aldığımız cariyelerle tahmîdde bulunuyoruz (buna ne dersin)?*” diye sorar. İbn Ömer’in: “*Tahmîd nedir ki?*” diye sorması üzerine, Ebu’l-Hubâb: “*Anal ilişki*” diye cevap verince, İbn Ömer: “*Öf! Öf! Bunu bir mümin yapıyor ha! –bir rivayette de: Bunu bir Müslüman yapıyor ha!-*” diyerek tepkisini gösterir.¹¹²

Yine aynı rivayetin bir diğer versiyonunda, Ebu’l-Hubâb’ın bu fetva talebine İbn Ömer: “*Müslümanlardan bunu yapan biri var mı?*” diyerek karşı çıkmıştır.¹¹³ İbn Atıyye ise, anal ilişkide bulunanın tekfirine dair de İbn Ömer’den rivayet geldiğini ve İbn Ömer’e yakışanın da bu olacağına ifade etmektedir.¹¹⁴

Nâfi’in durumuna gelince, bir rivayete göre Meymûn b. Mihrân, Nâfi’in kadınlarla anal ilişkiyi helâl saymasının, onun yaşlanıp aklî melekesini kaybettiği dönemde vuku bulduğunu söylemiştir.¹¹⁵ Gerçi Meymûn’un Nâfi’ ile ilgili bu iddiasının hiçbir âlim tarafından kabul görmediği görüşüne de yer verilmektedir.¹¹⁶

Nesâî’nin rivayetine göre Ebu’n-Nadr, İbn Ömer’in azatlısı Nâfi’e: “*Senin hakkında çok konuşuluyor; kadınlarla anal ilişkide bulunulması yönünde fetva verdiğine dair İbn Ömer’den rivayetin varmış?*” diye sorması üzerine, Nâfi’ demiş ki: “*Bana gerçekten yalan isnat etmişler! Sana işin nasıl olduğunu anlatacağım: Bir gün İbn Ömer Mushaf’ı ortaya koydu. Ben de yanındaydım. Nihayet “Kadınlarınız sizin ekeneğinizdir; o halde ekeneğinize dilediğiniz şekilde varın!..” ayetine ulaşınca dedi ki: “Ey Nâfi’! Bu ayetin konumunu biliyor musun? Biz Kureyş topluluğu, kadınlara (istediğimiz pozisyonunda) yaklaşırdık. Nihayet Medine’ye varıp, Ensar kadınlarıyla evlenince, kendi kadınlarımızdan istediğimizin aynısını onlardan da ister olduk. O zaman onlar bunu yadırgayıp çok büyüttüler. Zira Ensar kadınları ancak sırt üstü*

¹¹⁰ Şuarâ 26/165.

¹¹¹ Dârimî, *Vudû*, 113 (I, 257).

¹¹² Taberî, *Câmi’u’l-Beyân*, II, 407. Vurgu ve ilaveler tarafımızdan yapılmıştır.

¹¹³ Bk. Dârimî, *vudû*, 114 (I, 260-261).

¹¹⁴ İbn Atıyye, *el-Muharraru’l-Vecîz*, I, 299.

¹¹⁵ Cassâs, *Ahkâmu’l-Kur’ân*, I, 352.

¹¹⁶ Bk. İbrahim Hatiboğlu, “Nâfi’”, *DİA*, İstanbul 2006, XXXII, 287.

pozisyona gelirdi. Böylece Allah, “Kadınlarınız sizin ekeneğinizdir; o halde ekeneğinize dilediğiniz şekilde varın!..” ayetini indirmiş oldu.”¹¹⁷ Bu rivayet, İbn Ömer’in anal ilişkiyi tecviz ettiğine dair varit olan diğer rivayetlerle çeliştiği için, sahabe saygınlığı açısından bu son rivayetin esas alınmasının daha isabetli olacağı kanısındayız.

Anal ilişkinin yasaklığıyla ilgili olarak, bir kısmını sunmaya çalıştığımız, bir kısmını da sunamadığımız bunca rivayetlerin bazıları senet kritiğine tâbi tutulabilir olsa da, içlerinden senedi sahih olan rivayetler muhakkak bulunacaktır. Şu halde bunca rivayetin tümünü mualel addetmek bilimsel bir davranış örneği oluşturmayacaktır.

Sâlim’in, babası İbn Ömer’in bu işi (anal ilişki) yaptığına dair beyanını dile getiren rivayetin de gerçek olup olmadığı tartışma konusudur. Zira İbn Ömer her şeyden önce Hz. Ömer’in oğludur. Hz. Ömer ise, Kureyşliler olarak (Mekke’de iken) kadınlara tahakküm eden bir toplum olmalarına rağmen, Medine’ye geldikten sonra kendi hanımlarının, kocalarına tahakküm eden bir grup Ensar kadınının huyuyla huylandıklarını ve onlar gibi davranmaya başladıklarını şikâyet konusu edecek kadar sert mizaçlı ve ataerkil bir gelenekten gelen biri olduğu bilinmektedir.¹¹⁸ Durum bu iken, Mekkeli olmanın doğurduğu bu ataerkil ortam içerisinde, *baba-oğul* arasındaki tüm ilişkilerin mutlak bir saygı ve otorite anlayışına münhasır kalacağı gerçeği düşünüldüğünde, İbn Ömer’in, kendi oğluyla aralarında böyle bir ilişkiyi konuşacak kadar serbest davranılmasına müsaade edeceği pek muhtemel gözükmemektedir.

Öte yandan Mâlik b. Enes’in hem anal ilişkide bulunduğu hem de bunu tecviz ettiği şeklindeki rivayetlerin yanı sıra, bu tür rivayetlerin ona mal edilmesi sonucu, gerçekte Mâlik’e iftira edildiği; Mâlik’in bu tür bir düşünceden uzak kaldığı; hatta Mâlik’in, ayette geçen “*hars*”ın “ekin (nesil) mahalli” demek olduğunu belirttiği görüşüne yer verilmektedir.¹¹⁹ Nitekim Zeccâc da, anal ilişkiye dair Mâlik’ten rivayet edilenlerin sahih olmadığını; zira Müslümanların, üreme mahallinin dışına taşan bir cinsel ilişkinin büyük günah olduğu hususunda görüş birliği bulunduğunu söyler.¹²⁰

¹¹⁷ Nesâî, *es-Sunenu'l-Kubrâ*, Beyrut 1991, V, 315. Vurgu ve ilaveler bize aittir. Ayrıca bk. İbnu'l-Arabî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 174.

¹¹⁸ Abdullâh b. Abbâs’ın rivayet ettiği bu olayın detayı hakkında bk. Buhârî, *Nikâh*, 83.

¹¹⁹ Bk. İbnu'l-Arabî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 174; Kurtubî, *el-Câmi'*, III, 93; İbn Cuzey, *Ebu'l-Kâsim Muhammed el-Gırnâtî, et-Teshîl li 'Ulûmi't-Temzîl*, Kahire, ts., I, 142.

¹²⁰ Zeccâc, *Ma'âni'l-Kur'ân*, I, 297-298.

c) Şaz Kıraatin Hüccet Oluşu Açısından

Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî'nin, Lût Kavmini konu alan: "*Rabbimizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıp, insanlar içinden erkeklere mi yaşıyorsunuz?..*"¹²¹ ayetlerini, kadınlarla anal ilişkide bulunulabileceğine dair delil telakki ettiğini daha önce belirtmiştik. İşte bu noktada, "*Ve tezerûne mâ halaqa lekum rabbukum min ezvâcikum..*" şeklindeki ayet metninin, İbn Mes'ûd tarafından: "*Ve tezerûne mâ aslaha lekum rabbukum min ezvâcikum.. (Rabbimizin sizler için eşlerinizden elverişli kıldığı şeyi bırakıp da..)*" şeklinde okunmuş olması, cinsel ilişki için tahsis edilenin, sadece kadının cinsel organı (ferç) olduğu hususuna delil getirilmiş olup, İbn mes'ûd bu kıraatıyla, kadınların cinsel organlarını kastetmiş oluyordu. Bu kıraate göre ilgili iki ayetin anlamı: "*Rabbimizin sizin için yarattığı, kadınlarınızın ferçlerini bırakıp da, insanlar içinden erkeklere mi yaşıyorsunuz?*" şeklinde takdir edilecektir.¹²² İbn Mes'ûd'un bu kıraati eşliğinde ayetlerde tarizli bir anlatım yer almakta olup, buna göre Lût Kavmi'nin, (erkeklere yaşmanın ötesinde) kendi hanımlarının cinsel organlarından sarfınazar edip, onların anüslerine yönelmeleri sebebiyle haddi aşan kişiler oldukları bildirilmiş olmaktadır. Nitekim Tâvûs'tan rivayet olunduğuna göre Lût Kavmi'nin homoseksüel ilişkileri, başlangıç itibarıyla kadınlarla anal ilişki kurma şeklinde ortaya çıkmıştır. İşte onlar böyle yapmakla şehvet sınırını aşmış olup, diğer insanları; hatta hayvanları bile geride bırakmış oluyorlardı.¹²³ Yine tüm bu veriler doğrultusunda olsa gerek ki, Mücâhid de ilgili ayetleri: "*Kadınlara önden varmanın yerini, erkeklere anal yoldan yaklaşılmaya mı bıraktınız?*" şeklinde tercüme etmiştir.¹²⁴

İbn Mes'ûd'un o şaz kıraatinin ötesinde, ayet metninde ("*min ezvâcikum*") yer alan "*min*" edatının *bazılık (cüzilik)* anlamı ifade etmesi, cinsel ilişki için yaratılmış mubah organın, kadının cinsel organı olduğu gerçeğini vurgulamaktadır.¹²⁵ Nitekim, Şuarâ, 166'da yer alan: "*Rabbimizin sizin için yarattığı şeyi bırakıp da..*" ifadesinde, zıtlık oluşturan eyleme karşı bir başka eylem için fitrî elverişliliğin delil getirilmesine gizli bir işaret de vardır. Zira böyle bir iş fıtrata terstir ve şeytanın, yaratılış düsturunu değiştirip bozması kabilindendir. Nitekim Kur'an, şeytanın bu tağyir ve ifsat işini:

¹²¹ Şuarâ 26/165-166.

¹²² Ferrâ, *Ma'âni'l-Kur'ân*, II, 282; Zeccâc, *Ma'âni'l-Kur'ân*, IV, 99; Zemaşşerî, *Keşşâf*, III, 124. Vurgu ve ilaveler tarafımızdan yapılmıştır.

¹²³ Ortak ve farklı yorumlar için bk. Zeccâc, *Ma'âni'l-Kur'ân*, IV, 99; Zemaşşerî, *Keşşâf*, III, 124; Kurtubî, *el-Câmi'*, III, 96; Beydâvî, *Envâru't-Tenzil*, II, 186.

¹²⁴ Begavî, *Ma'âlimu't-Tenzil*, III, 90. İlaveler bize aittir.

¹²⁵ Bk. Beydâvî, *Envâru't-Tenzil*, II, 186; Ebû Hayyân, *el-Bahru'l-Muhit*, VII, 36. İlaveler bize aittir.

“..Şüphesiz onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler..”¹²⁶ ayetinde bize hikâye etmektedir.¹²⁷

d) Bazı Mantıkî Mülâhazalar Açısından

Daha önce takdim ettiğimiz, bazı kesimlerce kadınlarla anal ilişkinin cevazına delil getirilen bazı ayetler mantıkî yönden iyi bir tahkike tâbi tutulmak suretiyle de, söz konusu yorumların isabetsizliği ispat edilmeye çalışılmıştır. Örneğin, Muhammed b. Kâ'b el-Kurazî'nin, daha önce değindiğimiz, *Şuarâ*, 165-166 ayetlerini anal ilişkiye delil getirmesi ve buna dair bazı mantıkî mülâhazalarda bulunması, Kiyâ el-Herrâsî tarafından karşıt bir savla çürütülmek istenmiştir. Hatırlayacak olursak, İbn Kâ'b, Lût Kavmi'nin irtikâp ettiği fiili kınayan ayetlerin lafzî delâletinden (*mantûk*) yola çıkarak, kadınlarla anal ilişkide bulunulabileceği *mefhûmuna* ulaşıyordu. Zira onun yaklaşımına göre bir tarafta kendisine yaklaşılının (erkek) kınanması, bir tarafta da kendisi terk edilenin (kadın) mubahlığı yer almaktadır. Başka bir deyimle, Lût Kavmi bir tarafta “yaklaşılın” şeyden ötürü, diğer tarafta ise “terk edilen” şeyden ötürü kınanmaktadır. Yaklaşılması sebebiyle kınanma konusu olanın, erkeğin anüsü olduğu açıktır. Şimdi, bunun karşılığında terk edilmesi sebebiyle kınanma konusu olan şeyin de aynı kategoriye dahil edilmesi gerekir ki, bu kınanma sağlıklı olsun. O halde burada terki kınanma konusu olan şey kadının anüsüdür. Dolayısıyla, kadınlarla anal ilişkide bulunmak mubahtır.. Kendi hayalimizde kurgulamaya çalıştığımız bu uzunca kıyas, İbn Kâ'b'ın düşüncesini yansıtmaktadır. İşte bu noktada Herrâsî'nin karşıt savı devreye girmektedir: Herrâsî'ye göre Lût Kavmi'nin kınanmasını konu alan ayetler: “*Rabbimizin, eşlerinizden yana sizin için yarattığı; şehvetinizin teskinine zemin olan şeyi mi terk ediyorsunuz?*” şeklinde yorumlanabilir. Zira cinsel ilişkinin lezzeti her iki yolla da (vajinal ve anal) hâsıl olabilmektedir. İşte bu yorum doğrultusunda Lût Kavmi'nin kınanması sahih olabilecektir.¹²⁸ Herrâsî'nin bu karşıt savı şu şekilde açıklanabilir: Şayet erkeğin şehvetini teskin için yaratılan tek seçenek anüs olsaydı, o zaman erkek erkeğe yapılan ilişkinin kınanması karşısında, kadınla anal ilişkiye cevaz verilebilirdi. Ne var ki, erkeğin şehvetinin teskini için yaratılmış tek alternatif anüs olmayıp; bunun yanı sıra -esas meşru olan ve alternatiflik değeri taşıyan- bir başka enstrüman da mevcut olup, o da kadının cinsel organıdır. Kadının cinsel organı tek başına şehvetin teskinine kâfi gelmektedir. O

¹²⁶ Nisâ 4/119.

¹²⁷ İbn Âşûr, *Tefsîru't-Tahrîr*, IX (18. cüz), 179.

¹²⁸ Bk. Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 142.

halde bunu öteye geçip, hedonizmi putlaştırma adına başka bir çeşni denemek meşru olmayacaktır.

Mu'minûn, 5-6'nın genel delâletinin, kadınla anal ilişkinin mubahlığını ortaya koyduğu şeklindeki, İmam Mâlik'e nispet edilen görüş de yine mantıken çürütülmeye çalışılmıştır. Şöyle ki, “*Ancak kendi eşlerine.. karşı (konuları) müstesna..*”¹²⁹ ayeti, mubahlığın mekânına değil, mutlak oluşuna delâlet etmektedir; tıpkı hayız ve benzeri durumlarla ilgili olarak mubahlığın vaktine delâlet etmediği gibi. Nitekim ilgili ayette hayız belirtilmediği halde, ayet (cinsel ilişkinin yasaklılığına dair) hayız gören kadının hükmünü de barındırmaktadır. Böylece ilgili ayetlerde *mantûk* olarak belirtilmemekle birlikte, “*anal ilişki, hayız ve loğusalık halleri söz konusu olmaksızın*” şeklinde *mefhûmsal* bir anlatım da yer almış olmaktadır.¹³⁰ Kaldı ki, o iki ayette kadına yaklaşmanın, herhangi bir kayıt ve tahsis konmaksızın, mutlak zikri söz konusu değildir ki, bundan kadınla anal ilişkinin mubahlığı hükmü doğsun. Zira Cenabı Hak: “*..Onlar temizlendiklerinde, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın!..*”¹³¹ buyurup, bunun ardından: “*..Ekeneğimize dilediğiniz gibi varın!*”¹³² buyurunca, bununla emre konu olan mekânı açıklamış olmaktadır ki, o da *hars* mahallidir. Böylece ayette mutlaklık söz konusu olmayıp, cinsel ilişki sadece *hars* bölgesine; yani çocuğun doğduğu mahalle tahsis edilmiş olmaktadır.¹³³

Kadınla anal ilişkinin haram oluşunun bir diğer mantıkî delili, bunun, *Bakara*, 222'de yer aldığı şekliyle, hayız halinde cinsel ilişkide bulunmanın yasaklılığını doğuran “*ezâ*” illetine kıyas edilmesidir ki, buna daha önce değinmiştik. Şöyle ki, “*..De ki: O bir ezâdır; pisliktir*” ifadesi, hayız gören kadınla cinsel ilişkiden sakındıran *illet* (*sebeb*) olup, o da kirlilik ve necasettir. Bu kirlilik ve necaset anüste devamlı olarak mevcuttur. O halde vajina arızî bir necasetten ötürü haram kınıyorsa, kalıcı bir necaset sebebiyle anüsün haram kınılması daha evlâ düşer. Dolayısıyla bu *talil* (gerekçelendirme), ilişkinin yalnız doğum mahalline hasredilmesini gerektirir.¹³⁴

e) *Tıbbî ve Psikolojik Açıdan*

Anal ilişkinin tıbbî açıdan bazı sakıncaları bulunduğunu; özellikle de anüs çevresinde yer alan kas dokusunun (*sfinkter*) deforme olması sonucu gaz kaçırma,

¹²⁹ *Mu'minûn* 23/6.

¹³⁰ Ortak ve farklı yorumlar için bk. Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 353; Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 141; Begavî, *Ma'âlimu't-Tenzil*, III, 49. Vurgu ve ilaveler bize aittir.

¹³¹ *Bakara* 2/222.

¹³² *Bakara* 2/223.

¹³³ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 353; Kiyâ el-Herrâsî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 142. İlaveler bize aittir.

¹³⁴ Cassâs, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 353; İbnu'l-Arabî, *Ahkâmu'l-Kur'ân*, I, 174.

hatta dışkı tutamama hâdiselerinin sıkça yaşanabildiğini daha önce belirtmiştik. Yine, kadının istenmeyen bir anal ilişkiye zorlanması durumunun, kadın tarafından bir “aşağılanma” olarak algılanabileceği ve bu duygunun kadında bazı psikolojik sorunlar yaratabileceği hususuna da değinmiştik. Bunlara ilave olarak, anal ilişkinin tıbbî açıdan sakınca oluşturmasıyla ilgili, Râzî'nin önemli bir tespitini de burada sunmak istiyoruz: Râzî'nin verdiği bilgiye göre Cenabı Hak kadının rahmine meniye çekme gücü bahşetmiştir. Kişi kadınla cinsel ilişkiye geçince, bu çekme gücü kuvvetlenir ve böylece kanallarda meni namına hiçbir şey kalmaz. Anüste ise bu çekim gücü mevcut olmadığından, anal ilişki esnasında kanallarda bir miktar meni kalır ve bu meninin taaffün etmesinden dolayı iltihaplar ve ciddî hastalıklar oluşur.¹³⁵

İbn Ebî Müleyke'nin, cariyesiyle anal ilişkide bulunurken, (anüs kas dokusunun sıklığından ötürü) çok zorlandığı ve bu yüzden yağ kullanmak zorunda kaldığına dair, Taberî'nin bir rivayetini daha önce sunmuştuk. Şayet Taberî'nin bu rivayeti sahihse, İbn Ebî Müleyke'nin, sırf bir çeşni uğruna zavallı cariyeyi ne denli uğraştırdığı açıktır. İşte fitriliğin dışına çıkıldığı vakit, bu tür yanlış ve zorluklara düşüleceği kaçınılmaz olmaktadır. Şahsî kanaatimize göre “*Sonra ona yolu kolaylaştırdı.*”¹³⁶ ayeti, esasen çocuğun doğum esnasında uğradığı yol ve merhalelerin kolaylaştırılması veya hayır ve şer yolunu seçme işinin kolay kılınması¹³⁷ anlamlarına ilave olarak, cinsel ilişki için müyesser ve elverişli kılınan mahalle de zımnen delâlet ediyor gibi bir görüntü resmetmektedir.

f) Sosyolojik ve Kültürel Açıdan

Kadınla anal ilişkide bulunmaya cevaz veren görüşlerin isabetsizliğini, insan fitratının saygınlığını konu alan sosyolojik ve kültürel veriler ışığında da ispatlamak mümkündür. Şöyle ki, *Bakara*, 223'de yer alan “*hars*” ifadesi, Kur'an'da “ekin” anlamının yanı sıra “ekin” anlamında da kullanılmış olup,¹³⁸ “ekin” deyimini, “Tarihsel ve toplumsal gelişme süreci içinde oluşturulan bütün özdeksel ve tinsel değerlerle, bunları yaratmada, kullanmada, sonraki kuşaklara iletmede kullanılan ve insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların tümü” diye tanımlanan *kültür* (*culture; insansal doğa*) teriminin karşılığı olarak kullanılmaktadır. Hatta son çeyrek yüzyılın başlarına kadar sosyal ilimler terminolojisinde kullanılan

¹³⁵ Râzî, *Mefâtihu'l-Gayb*, XIV, 170. İlaveler bize aittir.

¹³⁶ Abese 80/20.

¹³⁷ Bk. Beydâvi, *Envâru't-Tenzil*, II, 586.

¹³⁸ Bk. *Bakara* 2/71, 205; *Âl-i İmrân* 3/14, 117; *En'âm* 6/136; *Enbiyâ* 21/78; *Kalem* 68/22.

hars, şimdi yerini Latince asıllı milletler arası *culture*'a bırakmış bulunmaktadır.¹³⁹ Esasen, “..*innehâ baqaratun lâ zelûlun tusîru'l-arda.. (..O, ne boyunduruğa koşulup arazi sürececek, ne de ekin sulayacak bir inektir)*”¹⁴⁰ ayetine konu olan ve bu bağlamda “tohum ekmek için önceden sürülüp hazırlanan arazi parçası” anlamına gelen “*ard*” lafzının, kadının mümbit bir ekin mahalline teşbihini konu alan *Bakara*, 223'te kullanılmayıp, bunun yerine, insan neslinin husul ve bekasının teminini ifade eden “*hars*” tabirinin seçilip kullanılmış olması oldukça düşündürücüdür. Bu demektir ki, kadın, rast gele tohum saçılıp, ürün vermesi de vermemesi de ihtimaliliğe bırakılacak bayağı bir tarlaya değil; insan türünün bekasını temsil eden ve mutlak surette üretkenliği dillendiren bereketli bir ekeneğe teşbih edilmiş olmaktadır. Şu halde diyebiliriz ki, toprak bitki kültürünün kaynağı olduğu gibi, kadın da insan kültürünün kaynağıdır. Nitekim söz konusu ayette kadının bereketli bir ekeneğe benzetilmesiyle ilgili, gerek eski, gerek çağdaş tefsir âlimlerimizin kayda değer tespitleri bulunmakta olup, bunlar bir hayli zengindir. O cümleden olarak, cinsel birleşmenin fitratın gereği olduğu ve bunun sonucunun da çocuk talebine varıp dayandığı belirtilmektedir. Zira “*hars*”, ürün talep edilen arazi demektir. Çocuk talep etmek de ürün talep etmek gibidir. İşte bu “*hars*” tabiri, olanca inceliği ve belâgatıyla, “..*Temizlendikleri vakit, Allah'ın size emrettiği yerden onlara yaklaşın!..*”¹⁴¹ ilahî sözünden ne anlaşılacağına bir açıklamasıdır. Cenabı Hak, cinsel ilişki hususunda eşlerin birbirine meyletmesiyle ilgili olarak onların fitratlarına yerleştirdiği bu var oluşsal işi, ancak, çocuk talep etme sayesinde gerçekleşecek olan insan türünün korunması amacıyla emretmiştir; tıpkı bitkinin *hars* ve ziraat sayesinde korunduğu gibi. O halde bir önceki, *Bakara*, 222: “*Cinsellik hazzına talip olmayı bizatihi amaç kılıp, çocuğun yetişmesi için hiç kabiliyet arz etmeyen hayız döneminde kadınlara yaklaşmayın!*” şeklinde yorumlanacaktır ki, bu, “*hars*” manasının, kendisiyle gerçekleştiği mahallin dışında başka bir mahalle varma yasağını da içerecektir.¹⁴²

Bu noktada Reşid Rıza, daha önce değindiğimiz şekliyle, ilgili ayette geçen “*ennâ*” edatını “*mekân*” anlamında yorumlayıp, ayetin her iki yoldan (vajinal ve anal) ilişkide bulunulmasının mubahlığı hakkında nazil olduğunu söyleyen tefsircileri “rivayet delisi kişiler” olarak nitelemekte, bu kişilerin söz konusu ayetin yüksek

¹³⁹ Hançerlioğlu, Orhan, *Felsefe Ansiklopedisi (Kavramlar ve Akımlar)*, Remzi Kitabevi, İstanbul 1977, II, 19; III, 362; Komisyon, *Türk Ansiklopedisi*, Milli Eğitim Basımevi, Ankara 1975, XXII, 421.

¹⁴⁰ *Bakara* 2/71.

¹⁴¹ *Bakara* 2/222.

¹⁴² M. Reşid Rıza, *Tefsîru'l-Menâr*, II, 361-362. İlaveler bize aittir.

ibaresinden ve ulvî nezahetinden uzak olduklarını, ayetin havi olduğu tabirin edebî zevkine iltifat etmediklerini; ayetin hikmetini ve edebî değerini anlayamadıkları gibi, hükmünü anlamaktan da mahrum olduklarını belirtmekte ve fitratın kanununun dışına çıkmayı mubah sayan rivayetlerin hiçbirinin sahih olmadığını; bunların *senet* yönünden sahih olsalar bile, *metin* yönünden kesinlikle sahih olmadıklarını ifade etmektedir.¹⁴³

İbn Cerîr de, söz konusu “*ennâ*” edatını, kadınla anal ilişkisinin mubahlığına gerekçe kılan kişilerin bu tür yaklaşımının bir hata olduğunu belirtip, “*Anüs ekin mahalli değildir. Halbuki Cenabı Hak kadınlar için hars ifadesini kullanıyor ve: ‘Hars’a hangi cihetinden gelerseniz gelin!’ buyuruyor. Anüste ne tür bir ekin mahalli vardır ki, ‘Ona dilediğin yönden yaklaş’ denmiş olsun!’*” diyerek, tepkisini ifade etmektedir.¹⁴⁴

Daha önce konuyla ilgili görüşüne yer verdiğimiz, çağdaş tefsircilerden Tabâtabâî’nin, kadınla anal ilişkiyi onaylıyor gibi gözükmesine rağmen, kadınların beşerî sosyal yapıya nispetini, *hars*’ın insana nispetiyle eşdeğer olduğunu öngören bir sosyolojik tespitte bulunması; tıpkı tohumun ipkası ve yaşamın korunup sürdürülmesi için bu tohumdan elde edilecek gıda ve aزیğa ihtiyaç duyulduğu gibi, neslin bekası ve türün devamı hususunda da kadına ihtiyaç duyulduğunu belirtmesi de dikkate şayan bir tespittir.¹⁴⁵ Böylece *ekin* (*hars*) tabiriyle insanın beşerî ve sosyolojik mahiyeti arasında sıkı bir ilişkinin mevcudiyeti söz konusu olmaktadır. Nitekim İbn Âşûr’un naklettiğine göre Ebû Tâlip’in, Hz. Hatice’yi Hz. Peygamber’e isterken irat ettiği bir hutbesinde yer alan: “*Elhamdulillâhillezî ca’alenâ min zurriyyeti İbrâhîme ve zar’i İsmâîl (Bizi İbrahim’in zürriyetinden ve İsmail’in ekininden kılan Allah’a hamt olsun)!*” sözünde de neslin ekine benzetilmesi söz konusudur.¹⁴⁶

Anal ilişkinin sağlıklı bir cinsellik örneği oluşturmayacağı, bunun insanın sahip olduğu beşerî ve sosyal değerlerle bağdaşmayacağı hususu, Toynbee-İkeda diyalogundan da sezinlenebilmektedir. O cümleden olarak İkeda, cinselliğin doğru anlaşılması ve akılsızca gizlenmemesi gerektiğini, zira böyle bir durumun, çarpıtılmış davranışları cinselliğe karşı besleyip teşvik edeceğini söylerken, hürriyet ve aşırı serbestliğin aynı şeyler olmadığını, modern cinsellik özgürlüğünde vahim bir kusur mevcut olduğunu kesin bir kanaat olarak belirtmekte, Toynbee ise insanın, manevî

¹⁴³ M. Reşid Rıza, *Tefsîru’l-Menâr*, II, 362-363.

¹⁴⁴ Bk. İbn Cerîr et-Taberî, *Câmi’u’l-Beyân*, II, 411.

¹⁴⁵ Bk. Tabâtabâî, *el-Mizân fî Tefsîri’l-Kur’ân*, II, 212-213.

¹⁴⁶ İbn Âşûr, *Tefsîru’t-Tahrîr*, II, 371.

tabiatının diğer canlıların sahip olmadığı bir değeri kendisine bahsettiğinin farkında olduğunu ve onun bu değeri sürdürmek zorunluluğu bulunduğunu; dolayısıyla insanoğlunun, hem insanlara hem de diğer hayvanlara şamil olan cinsel organların ve şehvetin engeline takılıp kaldığını, oysa hayvanların utangaç olmadıklarını; fiziki fonksiyonları yüzünden utanma duygusu taşımadıklarını söylemektedir.¹⁴⁷

Yine Toynbee'nin tespitine göre insanlar diğer hayvan türlerine oranla daha büyük bir aksiyon hürriyetine sahiptirler. Bizim, hayvanlardan daha kötü veya daha iyi davranma serbestiliğimiz vardır. Şayet kurallar dahilinde yaşamazsak, elbette kötü davranacağız. Hayvanlarda cinsel dürtülere tepki verme işi utanç duymama ilkesine dayanır ve bu yüzden masumdurlar. Dahası, bu hayvanların cinsel yaşamlarındaki mevcut ilişkiler sabit doğal kontroller dahilinde düzenlenmektedir. Demek ki, beşerî yaşamdaki değersiz ve sevgisiz bir cinsellik hayvansı bile olamayacaktır.¹⁴⁸

Ikeda'nın cinsellikle ilgili "kuyruksuz maymun" örneklendirmesi de oldukça manidardır. Onun tespitine göre bazı kuyruksuz maymunlar beslenme ve cinsel birleşmeyle ilgili kesin nizam ve kurallara sahiptirler. Bu kurallar kuyruksuz maymun topluluğunun üyeleri tarafından titizlikle gözetilir. Şu halde kuralsız insan, toplumsal bakımdan, bu kuyruksuz maymunlardan daha düşük seviyede olacaktır.¹⁴⁹ Bu minval üzere cinsel aşırılık, insanlığın geleceğine dair inanç ve ümidin kaybolmasının bir ifadesi olarak yorumlanmaktadır.¹⁵⁰

SONUÇ

Başta Kur'an-ı Kerim olmak üzere -tahriften korunmuş- tüm kutsal metinler ilahî kaynaklı olmaları sebebiyle, insanın yararını amaçlamayan, insan onuru ve saygınlığıyla bağdaşmayan hiçbir fiil ve davranışı onaylamamış; aksine, insan onurunu zedeleyen her türlü aşırılığı şiddetle yasaklamıştır. Dolayısıyla insanın tüm olumsuz ve gayriahlâkî fiilleri, bütünüyle kendi seçiminin veya zaafının ürünü olup, bunlardan hiçbirinin Cenabı Hak'a nispet edilmesi doğru ve mantıklı değildir. Zira Cenabı Hak mutlak kudret ve hikmet sahibidir. Hikmetin dışına çıkılmasının sebebi ya aşırı ihtiyaç ya da cehalettir. Bu iki arzî vasıf Cenabı Hak'ta bulunmayacağına göre, O'nun fiilleri zulme ve çirkinliğe konu olan hiçbir şeyi barındırmayacaktır. Bunun

¹⁴⁷ Toynbee-Ikeda, *The Toynbee-Ikeda Dialogue*, s. 15.

¹⁴⁸ Toynbee-Ikeda, *The Toynbee-Ikeda Dialogue*, s. 18. Vurgular bize aittir.

¹⁴⁹ Toynbee-Ikeda, *The Toynbee-Ikeda Dialogue*, s. 18. Vurgular bize aittir.

¹⁵⁰ Bk. Toynbee-Ikeda, *The Toynbee-Ikeda Dialogue*, s. 20.

gibi, vahiy menşeli kutsal metinler de hiçbir aşırılığın ve olumsuzluğun onaylatılabileceği karanlık metinler olmayacaktır.

Anal ilişki gerçekte sağlıklı bir cinsellik örneği oluşturmadığı gibi, insan onuru ve saygınlığıyla da bağdaşır değildir. Dolayısıyla bu tür bir ilişki, tıbbî ve psikolojik yönden pek çok sakıncalar barındırmanın yanı sıra, hem neslin bekasına hizmet etmeyen, hem de cinsel hazzın karşılıklı yaşanması yerine, bunu tek taraflı ve “ben” merkezli bir hazzı indirgeyen bir aşırılık olarak görülmektedir. Durum bu olunca, gerek sahabe gerek tâbiûndan bazı zevatın anal ilişkiye tevessül ettiği, ya da bunu onayladığına dair bazı rivayetler sahih olsa bile, bunları Kur’an’ın onayı ve kabulü olarak görme yerine, o kişilerin ferdî içtihatları ya da beşerî zaafı olarak mülâhaza etmek daha isabetli olacaktır. Keza Kitabı Mukaddes’in bazı pasajlarını keyfî yorumlara tâbi kılp, anal ilişkinin kutsal metne onaylatılmak istenmesi de, son derece isabetsiz ve art niyetli bir yorum teşebbüsüdür. Bu noktada Yahudilerin tarihsel süreçte -belki sırf şeklî yönden anal ilişkiyi çağrıştırabileceği mülâhazasıyla- mutat ilişkinin “köpek pozisyonu” türünü bile sakıncalı gören yaklaşımlarıyla, Hıristiyanların anal ilişkiyi normal gören; hatta teşvik eden serbestilik anlayışları arasındaki derin uçurum dikkat çekicidir. Bütün bu mülâhazaların ötesinde, dünya gelgeç bir imtihan yurdu olduğuna göre, insanın hedonist bir yaşam anlayışını esas alması; basit hazlar uğruna onca olumsuzluklara katlanması akıl kârı olmasa gerektir.